



PARLAYAN



MİNİK

YILDIZLAR



İSTANBUL
İL MİLLÎ EĞİTİM
MÜDÜRLÜĞÜ



İSTANBUL - ŞİŞLİ
İLÇE MİLLÎ EĞİTİM
MÜDÜRLÜĞÜ



GÜLBAĞ SELİM
SIRRI TARCAN
İLKOKULU



Bu kitap Gülbağ Selim Sırrı Tarcan İlkokulu öğrenci,
öğretmen ve velilerinin üstün gayretleriyle
hazırlanmıştır.



PARLAYAN MİNİK YILDIZLAR

YAZAN

Gülbağ Selim Sırrı Tarcan İlkokulu Öğrencileri

KİTAP KOMİSYONU

- | | |
|-------------------------|-------------------------|
| 1. Erol Topal | (Okul Müdürü) |
| 2. Semra Koç | (Müdür Yardımcısı) |
| 3. Leman Çeşmeci Torkut | (Müdür Yardımcısı) |
| 4. Hülya Gönül Karahan | (3-E Sınıf Öğretmeni) |
| 5. Meltem Arıkan | (3-I Sınıf Öğretmeni) |
| 6. Sema Kibar | (4-E Sınıf Öğretmeni) |
| 7. Esra Ulaş Tosun | (4-G Sınıf Öğretmeni) |
| 8. Duygu Bahçekapılı | (Rehber Öğretmen) |
| 9. Hande Bora | (Rehber Öğretmen) |
| 10. Aleyna Pınar | (Özel Eğitim Öğretmeni) |

Müdür Yardımcısı ve Yayın Yönetmeni: Gonca Tiryakioğlu

Kapak, İç Tasarım ve Sayfa Düzeni: Ayşe Çekal

Nisan 2024

İÇİNDEKİLER

2/B

- Zehra Ergin

3/A

- İnci Nur Girgin

3/B

- Ceren Akın
- Ömer Eren
- Zeynep Deren Ekmen
- Serin Kalay
- Yunus Baki Yavru
- Hüma Deniz Bayram

3/C

- Eylül Yatmaz
- Ege Gezgin
- Cemre Çay
- Hatice Kübra Hasgül
- Elif Eylül Özçelik
- Elif Yağmur Gökçe

3/D

- Zeynep Nisa Kavak
- Derin Su Ay
- Muhammed Emir Şam
- Hira Yedekçi
- Poyraz Kazancı



- Bade Yağmur Aras
- Poyraz Coşkun
- Defne Gündoğdu

3/E

- Berra Kahrıman
- Defne Kabalak
- Eslem Nur Dişiaçık
- Selim Efe Sönmez
- Ayşe Bilge Demircan
- Yusuf Çınar Ceylan

3/F

- Zehra Soycan
- Yağız Emir Kılıç
- Recep Baran Şahin
- Nil Gök
- Mustafa Yıldırım
- Gizem Çelik
- Buğra Kara
- Hira Tezcan

3/G

- Tuğra Kayı Dinç
- Zeynep Özyavaş
- Yasin Arslan
- Derin Elgün
- İrem Karaman
- İsa Dikkaya
- Zeynep Sena Gülbahar
- Hatice Nazarova



- Zehra Vera Kaya
- Yağmur Mihrimah Vurdevir
- Adem Efe Özmen
- Çınar Ali Seçkiner
- Miraç Yurdan
- Nehir Kolukısa
- Nil Kolukısa
- Ömer Asaf Kara
- İsmail Kayra Köse
- Sümeyye Çiçek
- Elifnaz Kahraman
- Furkan Dönmez
- Ayaz Şentürk

3/H

- Hacer Hifa Meriç
- Derin Çelik
- Elif Akbaba
- Asya Umay
- Mina Güneş Coşkun
- Elif Beyza Alakuş
- Zehra Korkmaz

3/I

- İkra Su Altunok
- Esila Esra Yiğit
- Nil Demir
- Şeymanur Kaya
- Muhammet Bera Kaya
- Nilay Tabak
- Eylül Akkaya



- Zeynep Aydın
- Uğur Demir
- Öykü Melis Oturak
- Nisanur Keskin
- Eymen Yıldız

4/B

- Zeynep Duru Çetinkaya
- Ela Dilbaz

4/D

- Fatih Alparslan İrk
- Ece Saadet Bakır
- Ela Gülsüm Aslan
- Öykü Hira Çolakoğlu
- İrmak Öngür
- Elif Mina Kayıhan
- Elif Demir

4/E

- Rümeyza Alagöz
- Hatice Serra Sevgili
- Helen Taşdemir
- Elif Baktı

4/F

- Furkan Ergün
- Zehra Özgel
- Gönül İrmak Aydın



4/G

- Yiğit Taslı
- Elif Korkmaz
- Elif Saraç
- Miray Elif Çalışkan
- Mustafa Kemal Kürtür
- Alya Karakiprik
- Nehir İşyapan
- Eslem Nisa Sevensan
- Buğçe Mira Akdiş
- Rüzgar Arslan
- Gülfem Uruş
- Sarp Ali Eren
- Elif Bade Koç
- Berra Güney
- Ömer Hamza Yıldızlı
- Mercan Kadaifçiler
- Mehmet Emin Dönmez
- Ahmet Erdem Harman

4/H

- Toprak Ali Muslu



ÖN SÖZ

Değerli Okul Ailesi ve Sevgili Okurlar,

Geleceğin Yazarları Projesi kapsamında okulumuz öğrencilerinin kaleme aldığı şiir ve öykülerden oluşan bu kitabı sizlerle buluşturmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Her biri özenle seçilmiş ve titizlikle hazırlanmış olan bu eserler, öğrencilerimizin yaratıcılığını, duygularını ve düşüncelerini yansıtan değerli birer miras olarak önümüzde duruyor. Genç yazarlarımızın kelimelerle dansı, hayal güçlerinin sınırlarını zorlayarak kaleme aldıkları bu eserler, sadece birer hikaye ya da şiir değil, aynı zamanda birer umut ışığıdır. Her satırında gizli olan hayal gücü ve duygusal derinlik, geleceğin büyük yazarlarının yaratıcı potansiyellerinin sadece birer küçük parçasıdır.

Bu kitabı elinize aldığınızda, lütfen sadece satırları okumayın, aynı zamanda yüreklerini de hissedin. Her bir cümlenin arkasında gizli olan duygu ve düşünceleri keşfedin. Çünkü bu eserler, genç yazarlarımızın hayallerinin gerçeğe dönüştüğü, duygularının kağıda döküldüğü birer anıdır. Geleceğin yazarlarına destek olmak, onların yanında olmak, bizler için büyük bir onurdur. Onların kalemlerinden dökülen her kelime, geleceğe ışık tutacak birer umuttur. Bu projede emeği geçen tüm öğretmen ve öğrencilerimize ayrıca onların destekçilerine sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Umarız bu kitap, sizlere okurken keyifli anlar yaşatır ve genç yazarlarımızın yeteneklerine tanık olmanın mutluluğunu size de yaşatır.

Erol TOPAL
Okul Müdürü

AKILLI KUŞ ÇİBO

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde kalbur saman içinde bir kuş ailesi varmış. Bu ailede üç kuş kardeş varmış.

En büyük kuşun adı Çaki, ortanca kuşun adı Laki ve en küçük kuşun adı da Çibo'ymuş.

Bir gün anneleri yorgun düşmüş, onu sadece zeytin meyvesi iyileştirebilirmiş...

İlk önce en büyük kardeş o meyveyi bulmak için gitmiş, uçmuş uçmuş ve en sonunda o meyveyi bulmuş. Ama çok yorulup meyvenin yetiştiği ağacın altında uyuya kalmış.

Çaki kalkınca bir de ne görsün! Meyve yok.

Sonra da mecbur yuvasına geri dönmüş ve başından geçenleri Laki'ye anlatmış. Daha sonra ortanca kardeş de meyveyi aramaya gitmiş fakat o da bulamamış ve uçmuş uçmuş her yere bakmış mecbur bulamayınca yuvasına geri dönmüş. Sıra en küçük kardeşe gelmiş yani Çibo'ya ama abileri onun başaramayacağını düşünüyormuş. Çünkü büyükler başaramazlarsa küçükler asla başaramaz demiş abileri Çibo'ya.

Çibo çok üzülmüş ama yine de gidip o meyveyi aramak için yola çıkmış. Sonra ağacı bulmuş ama ağabeylerine olanları hatırlayınca o hemen pes etmemiş ve arayamaya koyulmuş. Sonra meyvenin çalılıkların arkasına düşeceğini düşünüp oraya bakmış.

Çibo gözlerine inanamamış! Meyve gözlerinin önündeymiş.

Çibo annesine meyveyi hemen vermiş. Abileri ona inanamamış. İçlerinden demişler ki biz bile bunu başaramadık, kardeşimiz nasıl başardı. Annesi meyveyi yiyince hemen iyileşmiş. Bu masalda burada bitmiş.

Zehra Ergin
2/B

BABA AİLE İLE ZAMAN GEÇİRİYOR

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde bir aile varmış. Bu ailenin ismi Ergin ailesiymiş. Ailede 6 kişi varmış. 3 kız, hala, anne ve baba. Kızların ismi Feyza, Zeynep ve Zehra'ymış.

Bu aile birbirleriyle çok vakit geçirirmiş. Hep birlikte oyun oynarlarmış. Birlikte gezmeye giderlirmiş.

Bir gün babaları onları gezmeye götürmüş. Herkes hazırlanmış. Sonra anne Safiye bu günün tarihini merak edip takvime bakmış. Ne görsün yarından sonra 15 aralıkmış. Yani eşinin doğum günüymüş. Anne sonra hemen çocuklarının yanına gitmiş ve sessizce onlara demiş ki “Çocuklar 2 gün sonra babanızın doğum günü ne dersiniz onun doğum gününü kutlayalım mı?” Çocukları evet demişler. Sonra Zehra şöyle bir soru sormuş “Babama pasta da alacak mıyız?” Annesi evet, tabii ki demiş.

İki gün sonra hazırlıklara başlamışlar. Gizli gizli her yeri süslemişler. Sonra baba yani Yılmaz işten eve gelmiş ve herkes birden “İYİKİ DOĞDUN YILMAZ” diye bağırılmış. Yılmaz çok şaşırılmış ve aynı zamanda çok sevinmiş. Demiş ki “Size çok teşekkür ederim ailem.”

İlk önce pastayı yemişler sonra sohbet etmişler ve oyunlar oynamışlar. Körebe, saklanması ve tombala oyunları. Sonra Yılmaz hediyelerini açmış. Eşi ona bir kıyafet almış. Kıyafet pantolonmuş. Zehra ise babasına bir kitap yazmış. Feyza da bir tişört almış. Zeynep te bir kravat almış.

Zehra Ergin
2/B

OKULUMU SEVERİM

Okulumu severim
Okul benim hayatım
Her durumda her anda
Okul benim yanımda

Pek severim okulu
Şefkat doludur içi
Güzel anılar ile
Hayatın kendisi

Öğrenirim bilgiler
Çok severim okulu
Okul benim yanımda
Bırakmam asla onu.

İnci Nur Girgin
3/A



BENİM HİKAYEM

Öncelikle hikayemi anlatmadan aileme çok teşekkür ediyorum. Beni hayvan sevgisi ile büyüttükleri için. Çok küçüktüm. Abimin isteği ile evimize muhabbet kuşu aldık. Benim ilk hayvanları sevmem onunla başladı. Onunla birlikte büyüdüm. Şu an onunla neredeyse aynı yaştayız. Abimle arada anlaşmasak da kuşumuzla ilgilenirken sanki az önce kavga eden çocuklar biz değildik. Kuşumuzun kafesini birlikte temizlerdik, yemlerini verirdik. Onunla ilgilenmek çok hoşuma gidiyordu. Her ne kadar dokunamasam da. Kuşumuzun sıkıldığını düşünerek yanına bir arkadaş aldık. Onların yavru kuşları oldu. Tabii sorumluluğumuz iki kat arttı. Her gün yemlerini, sularını tazeledik ve yavrularına vakit geçirmelerini film izler gibi izledim. Kısa bir süre önce de benim isteğimle yavru bir sokak kedisi sahiplendik. Evimizin bir bireyi oldu. Sabahları onun patileri yüzümde uyanıyorum. Okula giderken gitme der gibi bacağıma atlamaları, kıyafetlerimi çekiştirmeleri... Okul dönüşü eve geldiğimde miyavlaması, mırlaması... Geceleri yatarken benimle uyuması... Daha neleri var? Hikayem tabii ki bitmedi. Devam edecek. Belki de bir başka evcil hayvan ile kim bilebilir. Her hayvan doğanın parçası bunu korumak bizlere düşüyor. Hiç bir şey yapamıyorsak, en azından sokaklara bir kap su ve mama bırakalım.



Azra Şahin
3/A

YİĞİT'İN HATASI

Yiğit 2.sınıfa gidiyordu. Çok hareketli bir öğrenciydi. Öğretmen ders anlatırken başka şeylerle ilgileniyordu. Yanındaki arkadaşıyla sürekli konuşuyordu. Dikkatini öğretmene ve derslerine vermediği için konuları iyi anlayamıyordu.

Öğretmen;

-Çocuklar haftaya Cuma sizi matematik yazılısı yapacağım, dedi. Öğrencilerin çoğu bu duruma sevinmiştiler. Fatma ve Melek çığışta Fatmalara gidip ders çalıştılar. Yiğit, Fatmaların yan komşusuydu. Ders çalışmaya Yiğit' i de davet ettiler. Yiğit bu daveti kabul etmeyip arkadaşlarıyla futbol oynadılar. Cuma günü gelmişti, arkadaşları sınava çok çalışmışlardı.

Fatma:

-Yiğit sınava çalıştın mı?

Yiğit:

-Evet, çalıştım. Sınıfın en yüksek notunu alacağım, dedi. Fatma, Yiğit'in bu sözlerine şaşırmişti. Yiğit'in derslerde öğretmenini dinlemediğini hatırladı. Kendine bu kadar güvenmesine şaşırıldı.

Öğretmen sınavı yaptı. Yiğit hiçbir soruya cevap verememişti. Öğretmen hafta sonu sınavları okudu. Pazartesi sınav sonuçlarını açıkladı. Yiğit en kötü sonuç kendinin olmasından dolayı çok üzölmüştü. Sınıf kurallarına uymayıp, öğretmeni derste dinlememenin cezasını almıştı. Artık sınıf kurallarına uyacaktı. Sorumluluklarını yerine getirecekti.



Ceren Akın
3/B

CEREN'İN MERHAMETİ

Ceren kahvaltı yaptıktan sonra arkadaşlarıyla buluşmak için evden ayrıldı. Kar yağıyordu, her taraf bembeyaz olmuştu. Önceki akşam arkadaşlarıyla mahalledeki yokuştan kızakla kaymak için sözleşmişlerdi. Ceren kızığın ipinden çeke çeke yürüyordu.

Çalıkların arasından tuhaf sesler duydu. Kızığını bırakıp sesin geldiği yere gitti. Gözlerine inanamadı. Tuzağa kanadından yakalanmış minik bir serçe gördü. Serçeyi tuzaktan kurtardı. Avucuna aldı. Serçenin kanadı zarar görmüştü. Serçe üşümesin diye beresinin içine koydu. Hemen arkadaşlarının yanına gitti.

Arkadaşlarına durumu anlattı, serçeyi gösterdi. Serçenin kanadının kırılmış olabileceğini düşündüler. Ceren ve arkadaşları duruma çok üzülmüşler.

Arkadaşlarıyla birlikte veterinerine götürdüler. Veteriner serçeyi pansuman etti. Kırık kanadını sabitledi. Ceren serçeyi evine götürdü. Kanadı iyileşene kadar serçeye baktı.

Bir sabah kahvaltısını yaptıktan sonra serçeye baktı. Serçe Ceren'i görünce sevinçten odada uçuşmaya başladı. Bunu gören Ceren serçeyi odanın penceresinden salıverdi. Serçe evin etrafında iki tur dönerek Ceren'i selamladı, ardından gözden kayboldu...

Ertesi gün Ceren camdaki tıkırtı sesiyle uyandı. Camdaki minik serçeydi. Ceren'in merhamet dolu bu davranışı sonucunda çok güzel yeni arkadaşı oldu.



Ceren Akın
3/B

KARDAN ADAM

Nihayet kış geldi ve kar yağdı. Okul kış tatiline girdi. Çocuklar neşe içinde kartopu oynadılar ve çok eğlendiler. Hem hava çok soğuktu, hem de yoruldukları için evlerine gittiler. Biraz dinlenip karınlarını doyurduktan sonra tekrar kartopu oynamak için sözleştiler.

Tekrar dışarıya çıkıp buluştuklarında kardan adam yapmaya karar verdiler. Kocaman bir kardan adam yaptılar. Aralarında ilk kez kardan adam yapanlar vardı. Onlar da çok mutlu oldu. Böylece kışı mutluluk içinde geçirdiler.

Ömer Ören
3/B



KEDİCİK

Arda bir gün yolda yürürken, bir yerden kısık bir ses duydu. Sesin nereden geldiğini merak etti ve o yöne doğru gittiğinde çok aç bir yavru kedi buldu. Galiba annesi onu terk etmiş veya kendisi kaybolmuştu. Çünkü hem çok açtı, hem de çok kirliydi. Arda kedinin halini görünce çok üzüldü. Koşarak eve gitti. Yavru kedinin süt içebileceğini düşünerek, evden süt ve ekmek alıp tekrar koşarak kedinin yanına geldi. Neyse ki kedi hala oradaydı. Hemen kediye sütle ekmek verdi. Kediciğik gerçekten de o kadar acıkmıştı ki, sütü hemen bitirdi. Arda ona biraz daha sütle ekmek verdi. Kedi yine ağzını şapırdatarak sütün hepsini bitirdi.

Arda yavru kediyi sevmeye başladı. Kedi Arda'dan hiç kaçmıyordu. Çok cana yakındı. Arda, kedinin annesinin yakınlarda olabileceğini düşünüp orada biraz bekledi. Aradan bayağı bir süre geçtikten sonra, anne kedinin gelmeyeceğini düşünerek yavru kediyi eve götürmeye karar verdi. Kediyi kucağına aldı ve beraber yola koyuldular. Eve geldiklerinde Arda'nın annesi çok şaşırıldı. Ama Arda olayları anlatınca annesi gülümseyerek: 'Aferin oğlum, bu davranışın çok hoşuma gitti. Çok merhametlisin. Bu kedi bizimle yaşayabilir ama onunla bugün ilgilendiğin gibi ömrü boyunca ilgileneceksin' dedi. Arda bunu duyduğuna çok sevindi. Kediciğikle çok iyi arkadaş oldular.

Ömer Ören
3/B



MERHABA KIŞ

Bir kış günü Mehmet ve Ayşe kardan adam yapmak kızakla kaymak kartopu oynamak için sabırsızlıkla bekliyordu. 3 gün sonra Mehmet uyandı pencere bulanıktı. Bulanığı sildiğinde ise kar yağıyordu her yer bembeyaz ve bütün çocuklar dışarıda oyun oynuyordu.

Mehmet heyecanla Ayşe'ye Ayşe Uyan! Lapa lapa kar yağıyor hadi uyan dedi Ayşe de of ne oldu abi dedi. Kar yağıyor anlamıyor musun beni Ayşe Ne hemen kıza hazırlayıp dışarı çıkalım hadi hadiii! diye konuşup dışarı gittiler ilk önce kızakla kaymak istiyorlardı sonra bir çocuktan rica etti. Çocuk izin verdi Ayşe ve Mehmet Teşekkürler dedi. Sonra mutlulukla kızakla kaydılar aradan bir dakika sonra çocuğa kızığını geri verip gittiler. Şimdi kardan adama gelmişti sıra 6 tane boncuk 2 gözüne 4 ağzına 1 tane havuç 1 tane şapka ve son olarak atkı da taktı sonra bitti. Sonra kartopu oynadılar ve mutluya eve gittiler.

Yunus Baki Yavru
3/B



YARDIMSEVER KIZ

Küçük kız yağmurlu bir günde eve dönerken ailesini kaybetmiş küçük yavru bir köpek görmüş.

-Havv! Havv! demiş ince bir sesle köpekçik.

Küçük kız köpeği alıp eve götürmüştü. Onu ısıtıp, yemek yedirmiş.

-Kızım yaptığın iyilik çok güzel ama biz bu köpeğe nerede bakacağız, demiş annesi.

-Anneciğim, ben onu odamda beslerim, demiş küçük kız.

- Madem çok istiyorsun birkaç gün deneyelim. Eğer bu işte çok yoruluyorum dersin köpeği barınağa götürüp, başkalarının sahiplenmesine izin verelim, demiş annesi.

Küçük kız bir kaç gün denedikten sonra hiç yorulmadığını fark etmiş.

-Anneciğim, ben köpekçiyi beslerken hiç yorulmadım.

Artık bizimle kalabilir mi? Diye sormuş küçük kız.

-Madem yorulmadın kalabilir, demiş annesi.

Güzel ve tatlı bir köpekleri olmuş.

Hüma Deniz Bayram

3/B



3/G SINIFI

3/G sınıfı Derya öğretmenin sınıfıdır. Akıllı Çocuklar Okulu'nun en tatlı, öğrencilerine hiç kızmayan bir öğretmenidir. Sınıflarında 10 kişilidir. Bunlar;

- 1.Ece (en zeki kız)
- 2.Kaya (en zeki erkek)
- 3.Berk (en uslu erkek)
- 4.Remzi (en komik erkek)
- 5.Ayşe (en komik kız)
- 6.Fatma (en temiz kız)
- 7.Duru (en neşeli kız)
- 8.Ecem (en kibar kız)
- 9.Ecrin (en uslu kız)
- 10.Can (en yaramaz)



Can en yaramazlarıdır. Hikayemizde onun uslanmasını anlatacağım. Can bir gün okul müdürüne çok kötü bir şaka yapmış. Müdürün kapısını karalamış. Bunun üzerine müdür:
-Can öğrencinize 3 gün uzaklaştırma cezası veriyorum, odamın kapısını karalamış, demiş.

Can çok şaşırılmış ve üzölmüş. Derya öğretmen:

-Can hadi gidip neden yaptığını söyle ve özür dile, belki o zaman affeder, demiş.

Can müdüre gitmeye karar vermiş. Can:

-Müdürüm, sizden özür dilerim.

Size şaka yapmak istemiştim, demiş.

Müdür:

Can, müdüre saygısızlık yaptın ve okul malına zarar verdin. Bir daha yaparsan okuldan atılırsın, demiş.

Ve Can bir daha asla yaramazlık yapmamış.

Hüma Deniz Bayram

3/B

YENİ BİR KONU

Lena, yeni bir konu öğrenmişti. Adı "Sınıf ve okul kuralları" diye bir konuydu. Bunlardan bazıları; Sınıfta koşmamak, izinsiz konuşmamak ve en önemlisi de birinin sözünü kesmemektir. Bunları sadece okulda değil okul dışında da yapmalıyız. Ama Lena daha çok kural öğrenmek istiyordu. Annesine:

-Anne bana sınıf kurallarından bahseder misin? dedi
Annesi evet anlamında kafasını salladı ve kuralları söylemeye başladı kurallar şöyleydi:

Sınıfa zamanında girmek, zil çaldığında hemen koşmamak, sınıfa çöp atmamak ve sınıftaki eşyalara zarar vermemektir dedi annesi. Babası hemen atladı ve şöyle dedi:

-Arkadaşla kavga etmemek ve dersi dinlemekte önemli kurallardandır dedi.

Lena hepsini not almıştı ve çok mutluymuştu ailesine teşekkür edip hemen odasına dinlenmek için gitti.

Zeynep Deren Ekmen

3/B



EĞLENCELİ BİR GÜN BİZİ BEKLİYOR

Bir gün İkra, Serin, Rüzgar, Ebrar ve İrem kar yağmasını çok istemişler. Anneleri de yarın yağar demiş. Çocuklar da tamam anne demişler sonra uyumuşlar, kalkmışlar koşa koşa camın yanına gitmişler ve camdan baktıklarında her yer bir sürü kar olmuştu. İlk önce inanamamışlar. Sonra gözlerini kaşıyıp yine bakmışlar ve bu gerçekmiş. Daha sonra eğlenmeye başlamışlar, yani kar topu oynamaya başlamışlar, kardan adam yapmışlar, kar topu savaşı yapmışlar ve karda kaymaya başlamışlar. Ama her günün bir sonu olduğu gibi bu günün de bir sonu vardı. Çocuklar günün hiç bitmemesini istemişler ama bu günün de sonu geldi ve çocuklar uyudular.

Serin Kalay
3/B



AİLE

Koşulsuz sevgidir Aile
Her zorluk aşılır sevgiyle
Kardeşindir en yakın arkadaşın
Şefkatle sever anne
Çalışır çabalar baba
Sevgiyle Azimle
Abimdir koruyup kollayan
Ablamdır hep bana destek olan
En güzelidir AİLE

Elif Eylül Özçelik
3/C



CANIM SONBAHAR

Dökülür yapraklar,
Göç eder kuşlar,
Yağar yağmurlar,
Islanır topraklar.

Canım Sonbahar
Eylül, ekim ve kasım,
Sonbaharı yaşıyoruz.
Yaz biter kış başlar,
Arasında Sonbahar.

Elif Yağmur Gökçe
3/C



ANNEM

Annelerin en güzeli,
Sensin benim güzel annem.
Işık yaydın her tarafa.
Beni büyüten, yürüten
Sensin benim güzel annem.

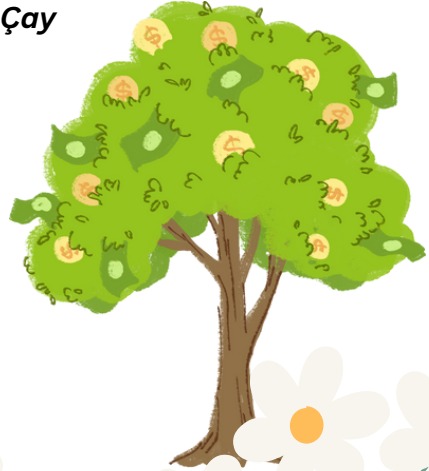
İLKBAHAR

Havalar ısındı,
Güneş yayıldı her tarafa.
Çiçekler açtı,
Tüm şehir ve ormanlarda.

Artık ince giyinebiliriz,
Üşümek yok.
Parklarda, bahçelerde koşturabiliriz,
Çünkü geldi ilkbahar.



Cemre Çay
3/C



DEĞİŞİK BİR KIŞ GÜNÜ

Bir kış günü kalkınca gidip kar oynarken değişik bir Şey fark ettim. Bir portal fark ettim. Portalın içine girdim. Portalda yaz günüydü. Çok heyecanlıydım ve ŐaŐkındım. Sonra Aaa! diye bağırdım ve kalkınca bunun bir rüya olduğunu fark ettim. İim rahatladı.

Eylül Yatmaz
3/C



MUTLU HAYAT

Ne güzel hayat.
Bol bol neşeli yapraklar,
Ne güzel dalgalar,
Mis gibi topraklar.
Gökyüzünün bulutları,
Parlar yıldızları,
Çiçekler gülüyor,
Ağaçlar seviniyor,
Haydi haydi sende gel!
Hayatını mutlu et.

Haticetül Kübra Hasgöl
3/C



SEYİT ONBAŞI

Çanakkale’de bir kahraman, almış mermiyi kaldırmış
Toptan fırlayan mermi savaşı da kazandırmış
Çanakkale’ye saldıranlar amaçlarına ulaşamamış
Bu olay dünyaya yayılmış, ünlü olmuş Seyit On Başı

Yaptın, bunu başardın ünlü oldun Seyit On Başı
Kahramansın sen vatanını korudun
Korkmadın ve bunu cesaretin ile yaptın
Örneksin sen Türk’ü koruyan
Korkusuzsun ve de cesursun Seyit On Başı

Ege Gezgin
3/C



CANIM ANNEM

Seni çok seviyorum,
Çok güzelsin;
Çok tatlısın.
Canım annem.

Sanki bir meleksin.
İki hece seni saklar.
Çok marifetlisin.
Canım annem.

Dünya güzelisin.
Tam bir kraliçesin.
Hep beni seversin.
Canım annem.

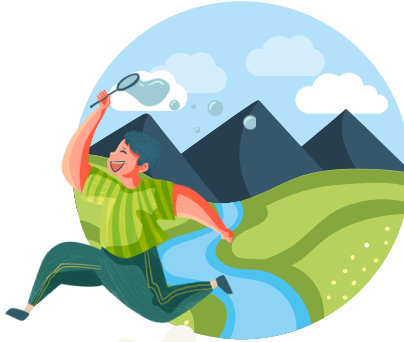
Hira Yedekçi
3/D



YİĞİT'İN MACERALARI

Günlerden bir gün Yiğitlerle ailecek pikniğe gittik. Her şeyi ben bilirim diyen Yiğit bizi yanlış yöne doğru götürdü. Oysa ki biz nehir kenarına pikniğe gidecektik. Yiğit'in çok bilmişliği yüzünden kendinizi ormanın ortasında bulduk. Yolumuzu ararken birden önümüze kocaman bir kurt çıktı. Korkudan ödümüz patladı. Nereye kaçacağımızı şaşırдық. Sonra aklına çok iyi bir fikir geldi. Yiğit'e ağaca çıkmayı teklif ettim. Yiğit başka kaçacak yer olmadığını için ağaca çıkmayı kabul etti. Biz ağaçta beklerken ailelerimiz bizi merak etmiş ve bizi aramaya çıkmışlar. Uzaktan sesleri geliyordu. Biz sesleri duyunca imdat ! imdat ! diye bağırmaya başladık. Bizim çığlıklarımızdan kurt kaçtı gitti. Kurt kaçınca biz ağaçtan indik. Uzaktan gelen seslerin yanına doğru hızlı hızlı koştuk. Yollar taşlı ve dikenliydi. Ayaklarımıza taşlar ve dikenler battı. Yiğit ve ben kaybolduğumuz için çok korktuk. Uzaktan gelen sesler bize iyice yaklaşıyordu. Yiğitle gelen seslerin yaklaştığını söyledim. Ailelerimiz bizi bulduğu için çok sevindik. Yiğit'in babası onlardan habersiz, izin almadan gittiğimiz için Yiğit'e ve bana çok kızdı ve bizi cezalandırdı. Bugün size piknik yok dedi. Bizi aldı, arabaya bindik ve yola çıktık. Eve geldik. Piknik maceramız burada bitti.

Derin Su Ay
3/D



NE GÜZELDİR HAYVANLAR

Daima koruyalım,
Sevelim hayvanları,
Kedi, köpek, kelebek...
Bu dünyaya hepsi gerek.

Çalışkanlıkta örnektir,
Karıncalar hepimize,
Bize ihtiyaçları var,
Koruyalım onları.

Mamasını, suyunu
Eksik etmeyelim.
Elimizden geldiğince,
Hayvanlara yardım edelim.

Berra Kahrıman
3/E



DÜNYA'NIN GEZİNTİSİ

Bir varmış bir yokmuş günlerden bir gün Dünya etrafta gezintiye çıkmış. Etrafta gezerken yıldızları görmüş ve onlarla sohbet etmiş. Bir süre daha onlarla konuştuktan sonra canı sıkılmış ve onların yanından ayrılmış. Kendine başka bir arkadaş aramaya başlamış. Biraz ileriye doğru gidince etrafın karanlık olduğunu görmüş. Karanlığı gördükten sonra korkmuş etrafı aydınlatan Güneş'i aramaya başlamış. Güneş'in hem kendisine arkadaş olacağını hem de etrafı aydınlatacağını düşünmüş. Ve Dünya Güneş'i bulup hemen yanına gitmiş. Güneş'e arkadaş olalım ve beraber etrafı gezelim sende korkmamamız için etrafa ışık saçarsın demiş. Böylece Dünya ve Güneş akşama kadar etraftı gezmişler. Güneş akşam vakti olunca artık yorulmuş ve uyumaya gitmiş. Dünya ise etrafta gezintisine devam etmiş.

Eslem Nur Dişiaçık

3/E



AĞAÇ SEVGİSİ

Ağaç meyveli,
Meyvesi olunca çağırır seni.
Sağlıklıdır kendisi,
Aynı meyvəsi gibi.

Geldi yine ilkbahar,
iek açtı ağaçlar,
Meyve verdi bize,
Sevinin arkadaşlar.

Selim Efe Sönmez
3/E



SEVGİ

Güzel şeydir sevmek,
İyileştirir insanı.
Mutluluk verir bize,
Herkes birbirini severse.

İyiliktir sevmek,
Hayvanı, bitkiyi, doğayı.
Güzel hissettirir bize
Herkes birbirini severse.

Sevgi olursa,
Kötülük olmaz.
İnsanlar üzülmez.
Herkes birbirini severse.

Öğretelim sevmeyi,
Gelecek nesillere.
Güzel bir dünya kalır bize,
Herkes birbirini severse.

Yusuf Çınar Ceylan

3/E



YOLUNU KAYBEDEN TAVŞAN

Bir varmış, bir yokmuş. Uzak bir şehirde küçük bir orman varmış. Bu ormanda dört kişilik bir tavşan ailesi yaşarmış. Bir gün abi tavşan yani Mo, kardeşi Po ile kim daha hızlı koşuyor ona karar vermeye çalışıyorlarmış ve tartışmaya başlamışlar. Mo, Po'ya söylenirken yolunu şaşırılmış, yemek bulmak için girdikleri delik yerine yanındaki hiç bilmedikleri deliğe düşmüş. Bir anda kendini büyük bir şehirdeki bir evin bahçesinde bulmuş.

Gökyüzünü bile tanıyamadığı bu şehir onu öylesine şaşırtmış ki kardeşinin nerede olduğunu bile düşünmemiş. Çevresinde upuzun binaların olduğunu farketmiş. Korna sesleri, insanların bağrıışmaları, satıcıların seslenmeleri, trafik polisinin düdük sesi, iş makinelerinin gürültülü çalışma sesi ve uzaklardan gelen vapur sesi kulaklarında bir çınlamaya sebep olmuş. Hava kirliliğinden öksürmeye başlamış. Arkasına döndüğünde kardeşini görememiş. Rüzgarın önüne kadar savurduğu kağıtların üstünden atlayarak ilerlemeye başlamış.

Eski, yıkık dökük bir evin yanından geçerken bir fare ona "Hey, merhaba!" diye seslenmiş. Mo heyecanla cevap vermiş. "Merhaba, ben buranın yabancısıyım. Ormandan buraya bir delikten düştüm. Ormanıma yeniden nasıl gidebilirim?" diye sormuş. "Aaaa, sen gerçekten ormandan mı geldin? Sahiden var mı öyle bir yer? Ben hep ormana gitmek istemişimdir. Yanıma bir arkadaş bulduğuma sevindim. Benim adım Gri. Senin adın nedir?" diye sormuş. Tanışıp kaynaşan iki arkadaş ormana ulaşmak için düşünüp taşınmışlar ve bir plan yapmışlar. Şehrin ortasından akan kirli bir nehir varmış.

Eđer nehrin kaynađına dođru giderlerse ormana varacaklarını dűşűnműşler ve yola çıkmıřlar. Yolda bir sűrű engelle karřılařmıřlar.

İlk olarak űřűdűklerinde sıđındıkları bir kűpek kulűbesinin sahibi pitbul cinsi saldırgan kűpek havlayarak onları korkutup kaçırmıř. Sonra kořturmaktan acıktıklarında yemek aramaya bařlamıřlar. Gri her zaman yaptıđı gibi bir restoranın űplűđűnűn akřam yemeđi için gűzel bir seçenek olduđunu sűylemiř ve soluđu çok ıřıklı ve gűrűltűlű bir restoranın arka kapısının yanındaki űplűkte almıřlar.

Biraz marul ve patates kızartması gibi yiyecek artıkları bulmuşlar. Mo patates kızartmasından hiç hoşlanmamış.

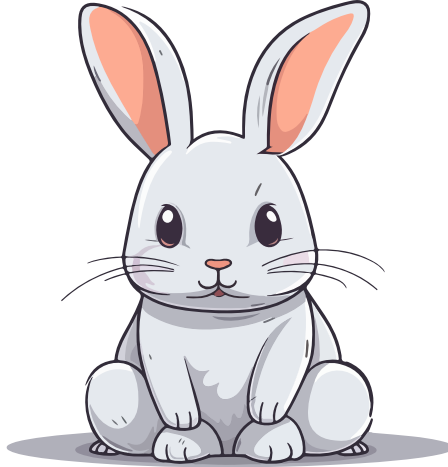
Ormanda bűyle yiyecekler yokmuř. Oyalanmadan yola koyulmuřlar. Gece olunca uyumak için nehrin űstűndeki bir ađaç dalına tırmanmıřlar ve uyumuřlar. Ama gűzlerini tűyleri űfkeden kabarmıř bir kedinin miyavlaması ile açmıřlar. Karřısında kediyi gűren Gri bir anda nehre dűřműř. Neyse ki akıntı olmadıđından kıyıdaki bir çubuđa tutunarak kendini kurtarmıř. Mo řařkın bakıřlarla olanları izliyormuř. Ormanda hiç bűyle korkular, kovalamacalar yokmuř. Gri'nin bu kadar gűlű olmasını da çok ilginç bulmuř. Kűűcűk, sıska bedeni ile ne de çok řey biliyormuř.

Gri ise arkadařının řařkın hallerine gűlműř. Ardından arkadařını sakinleřtirmiř ve űzerindeki suları silkelenerek kurutműř. "Haydi yola devam edelim." demiř Gri. Yarım gűnlűk yolun sonunda yeřillikler içindeki orman gűrűnműř.

Bu sırada yanından yűrűdűkleri nehir de daha temiz akmaya bařlamıř. Öyle ki içinde yűzen balıkları bile gűrmek műmkűnműř.

Ormana ulaştıklarında Mo'nun yz glm ve gözleri ailesini aramış. Bu sefer de Gri ormana yabancı olduğu için Mo'yu takip etmiş. Mo tanıdığı yollardan geçmiş ve ailesini bulmuş. Onlara yeni arkadaşını tanıştırmış. Gri içinden "Keşke daha önce burayı bulabilseydim." demiş. Mo'nun babası çocuklarına bundan sonra daha dikkatli olmaları konusunda nasihat vermiş. Gri, tavşan ailesine yakın bir ev bulmuş. Ormanda çok uzaklara gitmeden, arkadaşça yaşamaya başlamışlar.

Ayşe Bilge Demircan
3/E



KAR

Kış geldiği zaman,
Olur etraf bembeyaz.
Çocuklar dışarı çıkar,
Kardan adam yapar.

Sen geldiğin zaman,
Olur etraf bembeyaz.
Herkes birbirine kar atar,
İyi ki varsın kar ve kış.

En kötü zamanımızda bile bizi eğlendirirsin.
Eğlencemizi yerine getirirsin.
Sayende hoplar zıplar eğleniriz,
İyi ki varsın kar ve kış.

Poyraz Kazancı
3/D



TARIK'IN MİNİK YOLCULUĞU

Kış mevsimiydi. Okullar yarıyıl tatiline girmişti. Tarık'ın dedesi Erzurum'da yaşıyordu. Tarıklar her yıl yarıyıl tatilinde köye gidiyorlardı. Tarık dedesini çok özlemişti. Annesi ve babası yarıyıl tatilinde Erzurum'a gitmeyi çok istediğini söyledi. Sonunda annesi ve babası köye gitmeyi kabul ettiler. Ertesi gün yola çıktılar. 18 saatlik bir yolculuğun ardından Erzurum'a yaklaştılar. Akşam saatleriydi. O geceyi Erzurum'un merkezinde geçirmeye karar veriler. Bir otele gidip yerleştiler. Tarık, yatağında tatilde yapacakları ile ilgili hayaller kurarken uyuya kaldı. Sabah pencereden sızan güneş ışıklarının etkisi ile erkenden uyandılar.

Bu mevsimde bu güneş görülecek şey değildi.

Babası Tarık'a;

- “Bu senin şansın oğlum. Dedene olan sevgin ona ulaşmanı kolaylaştırıyor” dedi.

Tarık da;

- “Şanslı olduğumu biliyorum baba. Şansı doğuran sevgidir, der annem. Bence çok haklı sevgi bütün engelleri kaldırabilecek güçte” dedi.

Annesi;

- “Haydi hazırlanın kahvaltı yapıp yola çıkacağız” dedi.

Zeynep Nisa Kavak
3/D



KAR SEVİNCİ

Sabah uyandım. Pazar günüydü. Dışarıdan coşku dolu sesler geliyordu. Camdan baktığımda kar yağdığını gördüm. Annemden dışarı çıkmak için izin aldım. Annem; “Kahvaltı yapmadan hiçbir yere gidemezsiniz Merve Hanım” dedi. Arkadaşlarım Begüm ve Mert’i bir saat sonra bahçede buluşmak için aradım.

Annem; Kızım abini uyandır da kahvaltı yapalım dedi. Abimin odasına girdiğimde yerde kıpkırmızı bir paket vardı. Abim bana dönerek “Ne oldu Merve?” dedi. Bende annem kahvaltıya çağırıyor dedim. Merdivenlerden inerek sofraya oturduk. Kahvaltıda neler vardı neler! Yumurta, patates, salatalık, domates ve peynir vardı. Yemeğimizi yerken sohbet ettik. Kahvaltımızı bitirip abimle dışarı çıktık. Abim odasında gördüğüm paketi bana getirdi. Açtığım da içinden bir kızak çıkmıştı. Begüm, Mert ben ve abim sıra sıra kızakla kaydık. Kartopu oynadık. Annem bizi yanına çağırıp sıcak çikolata verdi. Bende o sırada annemden havuç ve zeytin istedim. Sıcak çikolatalarımızı içtikten sonra kocaman bir kardan adam yaptık. Abimin eski şapkasını ve montunu kardan adama giydirdik. Artık gitmemiz gerekiyordu. Eve gittiğimizde amcam, halam, eniştem ve yengem vardı. Akşam yemeğinde onlara bugün neler yaptığımızı anlattım. Sonra odama gittim. Kitabımı okudum ve uyudum.



Bade Yağmur Aras
3/D

CANIM ÖĞRETMENİM

Seninle öğrendim her şeyi,
Seninle yürüdüm geleceğe,
Seninle yükseleceğim zirveye,
İyi ki varsın canım öğretmenim.

Sen bana yol gösteren,
Sen yoluma ışık saçan,
Tatlı dilli, güzel yüzlü,
İyi ki varsın canım öğretmenim.

Defne Gündoğdu
3/D



KAYIP MATEMATİK SEMBOLLERİ

Bir gün Emir ve arkadaşları matematik dersinde bir tuhaflık fark ettiler. Matematik sembolleri yoktu. Bu konuyu konuştular. Emir'in masasında bir not vardı. Emir notu okudu: Matematik sembollerini istiyorsanız bu notu okuyup durdurmalısınız yazıyordu. Not ve daire altta yazıyordu.

Matematiği severim,
Matematik benim,

Matematik sembolü önemli

yazıyordu. Daire çiçek mahallesi, Yurt sokaktı. Hafta sonu geldi. Beraber buluşup notu okudular. Bir anda kendilerini 4 tabela arasında buldular. Tabelalarda şöyle yazıyordu: Toplama köyü, çıkarma köyü, çarpma köyü, bölme köyü vardı.

İlk olarak Toplama köyüne gittiler. Sıra olup yürümeye başladık. Bir anda bütün sınıf kaçırıldı. Emir gözünü açtığında arkadaşlarını gördü. Onları kaçıran kişinin adı Mehmet'ti.

Hemen saklandılar. Çünkü hırsızlar geliyordu. Torba taşıyordu. Torbaların içinde sayılar ve toplama işaretleri vardı. Gizlice torbaları hırsızlardan gizlice alıp onları tedavi ettiler. Evlerine döndüler. Okula gittiklerinde toplama işaretleri vardı. Çok mutlu olduk. Bir daha ki sefere çıkarma köyünü kurtaracağız.



Muhammed Emir Şam
3/D

ATAM

Canım ATAM,
Gökyüzü mavisi gözlerin
Buğday sarısı saçların
Yoktur dünyada eşi.

Cesur ATAM,
Bizi düşmanlardan kurtaran
Yurdumun, vatanımın,
Her yerini barışla donatan.

Öğretmen ATAM,
Sen bize öğrettin,
Okuma, yazma, saymayı
Özgür olmayı.

Büyük ATAM,
Şimdi sen aramızda yoksun
Fikirlerin, düşüncelerin yanımızda
Yürüyoruz senin yolunda.

Poyraz Coşkun
3/D



ÇOCUKLAR

Çocuklar, çocuklar,
Oyun oynar coşarlar,
Neşeli tatlı çocuklar,
Bazen güler bazen ağlarlar.

Çocuklar, çocuklar,
Yemeğini yiyip doyarlar.
Zeki akıllı çocuklar,
Hayalleri çoktur sayamazlar.

Defne Kabalak
3/E



İLKBAHAR GELDİ

Geldi ilkbahar,
Açtı çiçekler.
Cıvı cıvıldır,
Ağaçlar ve böcekler.

Hadi sende gel,
Oynayalım kırlarda,
Eğlenelim yemeğe kadar,
Bir dakika yemekte ne var acaba?

Anneme sormalıyım bunu,
İlkbaharda hangi sebzeler var?

İşte bunlar:
Bezelye, enginar ve havuç

Bezelyeyi severim.
Havucu çok yerim,
İlkbahar güzeldir,
Haydi hep birlikte şarkı söyleyelim.

Zeliha Soycan
3/F



ÖĞRETMEN SEVİGİSİ

Canım öğretmenim,
Seni çok severim.
Bilirim beni seversin,
Benim annem gibisin.

Çiçek gibi açarsın,
Çok iyi bir insansın.
Sana olan sevgim, bitmeyen ilğim.
Canım öğretmenim.

Bize sevgini verirsin,
Kitap okuyun dersin.
Zor günümüzde yardım edersin.
Canım öğretmenim.

Herkesin annesisin,
Bize doğru yolu söylersin.
Adaletli birisin,
Canım öğretmenim.

Recep Baran Şahin

3/F



OKULUN İLK GÜNÜ

Annem beni o zamanlar okula kaydımı yaptırdı. Yıl 2021-2022 okula başladım. İlk gün annem çantamın içine defter, kalem, silgi, koyup okula gittik. Bir sürü insanlar çocuklar vardı. Biraz stresli biraz da heyecanlıydım.

1-B diye bir sınıfa girdim. Herkes sınıfa giren kişiye meraklı gözlerle bakıyordu. Ben en önde oturdum. Yanımda sarışın güzel bir kız vardı.

-Merhaba! tanışmak ister misin? dedi.

-Bende, olur tanışalım adın ne? dedim.

-İlgın dedi.

-Bende Hira! dedim.

Sınıfın kapısı açıldı öğretmenimiz geldi. Adı Emel miş. Kendisini bize tanıttı.

Sonra teneffüs zili çaldı, benim yanıma Seyran geldi. Derste tanışmıştık bana beraber oynayalım mı? dedi. Ben de hemen kabul ettim. Bahçeye çıktık. Tam oyun oynarken dördüncü sınıflardan biri bana çelme taktı, yere düştüm. Dizim kanamaya başladı. Seyran "dizine sakın bakma öğretmeni çağdırmaya gidiyorum" dedi. Dizime neden bakmamamı söyledi biliyor musunuz? Kemiğim gözükiyordu, baksaydım korkardım. Beni hastaneye götürdüler. Bana alçı yaptılar. 1 Hafta okula gitmedim. Sonra alçımı çıkardılar, çok mutluydum çünkü daha kötü bir şey olmamıştı. Bana çelme takan kişi okuldan 1 ay uzaklaştırma cezası aldı. Sonra okula devam ettim. Bir ay sonra bana çelme takan kişi yanıma geldi, özür diledi ve bana çiçek verdi. Hemen sınıfa girdim herkese anlattım, öğretmen bu duruma çok sevindi ve biz o çocukla arkadaş olduk.



Hira Tezcan
3/F

ANNE SEVGİSİ

Anne sevgisi hoştur,
Anlamayan boştur.
Emeği oktur,
Sevgisi hoştur.

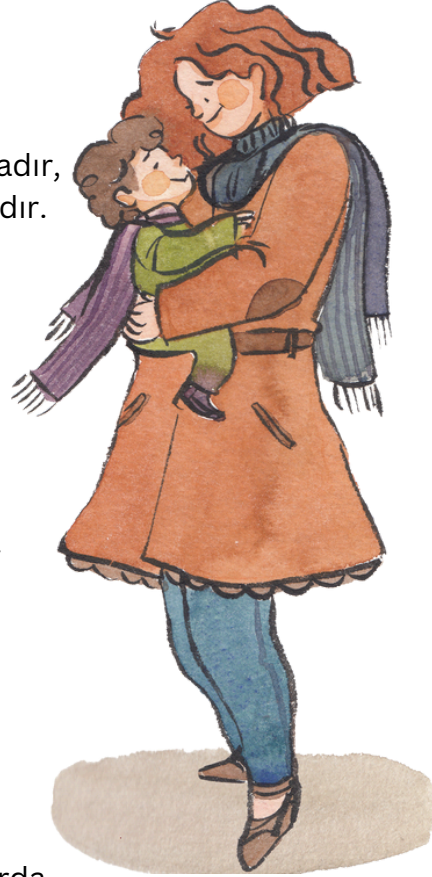
Benim annem biricik,
Bir tanecik.
Kokusu solmaz burnumdadır,
Benim annem koynumdadır.

Çiçekler kadar güzel.
Güneş gibi sıcaktır.
Melek gibi parlar
O benim melek annem

Benim kalbim ondadır,
Onun kalbi koynumdadır.
Kuş sesi gibi sesi var.
Prenses gibi tacı var.

Antalya'nın "A" sı
Niğde'nin "N" sı
Nil'in "N" sı
Edirne'nin "E" sı
Birleştir de bak kim var orda

Çiçekler solar
antalar kopar
Ama kopmaz bitmez olan şey ne
Benim anneme olan sevgim



Nil Gök
3/F

ELA'NIN HİKAYESİ

Ela diye bir kız varmış. Ela hem başarılı hem zeki bir kızmış. Okulda başarılı ama evde ise telefonu elinden düşürmüyormuş. Ela bir gün okula gitmiş ve bir düşünmüş arkadaşı Ela'ya sende başarılısın bende başarılıyım senin benden ne gibi bir özelliğin var ki ikimizde aynı başarıdayız. Eda da Ela'ya demiş ki arkadaşım ben eve gidince önce ödevlerimi yapıyorum sonra oyun oynuyorum. Elime telefonu daha sonra alıyorum. Sen ise ilk başta telefonu alıp oyun oynayıp daha sonra ödevlerini yapıyorsun, işte aramızdaki fark bu demiş. Ela da arkadaşı Eda'yı dinleyip düzenli bir şekilde devam etmiş iki arkadaşı da çok mutlu olmuş. Ama Ela arkadaşı Eda'nın dediğini unutmuş her eve gittiğinde elinde gene telefon varmış. Her gün Ela'nın annesi ona kızıyormuş. Sonra Ela okula gittiğinde öğretmeni Ela'ya ödev vermiş. Ela eve gidince ödevini yapmamış ve eline telefonu almış. Telefona baka baka ödevi yapmayı unutmuş sonra okula gittiğinde öğretmen ödevleri getirin demiş Eda götürmüştü. Ela ise ödevini yapmamış. Eda Ela'ya demiş ki Ela gene mi eline telefonu alıp ödevini yapmadın Ela evet demiş. Eda alaya ne var bu telefonda anlamıyorum ki Ela en sevdiğim oyun var demiş Eda demiş ki Ela telefonun mu önemli yoksa gelecek mi önemli? Ela biraz düşünmüş ve gelecek daha önemli demiş. Telefonu bir daha eline almamış. Ela sınıfın en başarılı öğrencisi olmuş. İki arkadaş çok mutlu olmuş.

Gizem Çelik

3/F



HAYATIMIZIN MEVSİMLERİ

Gönlümde bahar çiçekler açar.
Rüzgarın sesiyle dans eder,
Yüzlerce kelebek uçuşuyor.
Güneş her yeri aydınlatır.

Dağların tepesinde karlar erir,
Yemyeşil vadilerde nehirler coşar.
Özgürce kuşlar havada uçar,
Hepsi ayrı bir hikaye anlatır.

Gözlerindeki umut, sevgisinin gücü,
Her engeli yener bu güzel duygu.
Sonsuzluk gibidir bitmeyen film gibi,
Sevgi her zaman güzel bir duygu.

Gece yıldızlarla süslenmiş adeta,
Sabah güneşinde dünyamı sakladım.
Yağmur damlaları süzülüyor ruhuma,
Şiir gibi yaşıyoruz hayatın güzelliklerini.

Mustafa Yıldırım 3/F



ÇILLI KÖY

Mevsimlerden kış aylardan aralık yılın son ayıydı yeni bir köye taşındığımızda. Annem, dedem ve anneannemin yanına taşınmamız gerektiğini söyleyerek getirmişti beni bu köye. Yeni yılda yeni bir başlangıç yapacaktık anne ve kız olarak ve tabi ki dedem ve anneannem ile birlikte, öyle tonton bir dedem vardı ki öyle neşeli kahkahası hiç eksik olmazdı , anneannemin kurduğu o güzel sofralardan.. Köyün adı Çilli köydü horozlarıyla meşhur bir köydü burası beni biraz korkutsa da zamanla alışmıştım onlara onlarda bana kendi aralarında konuştuklarını düşünürdüm hep, eee köy horozlu olurda dedemin horozu olmaz mı? Öyle çok severdi ki horozunu adını Vakit koymuştu her zaman vaktinde ötsün diye dedemden eğitimini almış Vakit horoz her sabah namazdan önce öter dedemi uyandırır, tabi dedemde namazını kılar kahvaltı için bizleri uyandırırdı çok severdi bizlere kahvaltı hazırlamayı anneannemin sıcak poğaçalarının yerini tutmasa da dedemin tostu her zaman bir başka güzel olurdu. Kocaman geniş bir ailem olmuştu birden, öyle sıcak bir evimiz vardı ki annemin yüzünde tekrar güller açıyordu sanki. Günlerden bir gün bir akrabamız çıka geldi anneannemin büyük amcasının torunu, köye yanımıza kalmaya gelmek zorunda kalmıştı ailesi vefat edince, bizimle yaşamaya başladı.

İlk gördüğümde çok sevinmiştim çünkü benden biraz büyük bir ablaydı, bana ablalık eder diye düşünmüştüm günler günleri kovaladı artık evimizde eski neşe yoktu yeni gelen misafirle her şey tersine dönmüştü sanki. Bütün köye yalan şeyler söyleyen, herkesin arasını bozan, o komşudan alıp bu komşuya anlatan, evde yenilen içilen her şeyi dışarıda anlatan dedemin horozlarını kovalayan biri gelmişti eve. O güzel sesiyle dedemi uyandıran Vakit bile vakitsiz ötmeye başlamıştı artık evimizdeki her şey yalan konuşmak yüzünden tepetaklak olmuştu sanki.

Anneannem sonunda Aysun ablayı karşına alıp bak kızım bir evde yalan konuşulursa o evin huzuru kaçır, bir kimse dışarıda yediğini içtiğini anlatırsa o evin bereketi kaçır, insanların arasında laf taşımak işlerimizin ters gitmesine sebep olur, bu huylarını bıraktığında sende neşeli huzurlu biri olabilirsiniz dedi.

Bunu duyan Aysun abla şaşkınlıkla anneannemin dediklerini yapmaya başladı. Artık yalan konuşmuyor horozları rahatsız etmiyor sürekli insanlarla ilgili laf taşımıyor ve en önemlisi durumu olan olmayan kimseyi düşünmeden yediklerini içtiklerini anlatmıyordu, tıpkı anneannemin dediği gibi olmuştu.

Evimize neşe bereket ve huzur tekrar gelmişti artık Aysun ablanın da hayatımıza gelişine sevinebilirdim. Yeni bir yıl bana yeni bir hayatın kapılarını aralarken ,dedemin kanatları altında anneannemin öğütleri ve annemin güzel yüzüyle birlikte ne mutlu bir çocukluğum olduğunu fark ettim buda benim yeni yılımın hikayesi...

Buğra Kara 3/F



CANIM ANNEM

Seni çok seviyoruz.
Sensiz hayat olmaz.
Bize güzel yemek yaparsın,
Benim canım annem.

Seni çok seviyoruz,
Kardeşim, babam birde ben.
Bize bakarsın ne tatlısın,
Benim canım annem.

Düşsem kaldırırsın,
Bizi güldürüp, gezdirirsin.
Seni seviyoruz.
Benim canım annem.

Yağız Emir Kılıç
3/F



VALLA KANYONU

Yaz tatilinde ailem ile beraber memleketim Kastamonu ya gitmeye karar verdik. Dünya'nın en derin kanyonu olan Valla Kanyonunu gezmek için festival turuna katıldık. Yirmi kişilik kafile ile beraber seyir terasına çıktık. O güzellikleri yakından gördük ve çok beğendik.

Ama dönüş yolunda iki kişinin eksik olduğunu fark ettik ve yardım etmeleri için Jandarma'ya haber verdik. Hemen gelen askerlerimiz "Drone İHA ve gece görüş dürbünü" ile tam takım aramaya koyuldular. Tam altı saat sonra arkadaşlarımızı sağ salim buldular.

Hepimiz çok sevinmiştik ve kahraman askerlerimize teşekkür ettik. Onların her zaman yanımızda olduklarını bilmek bizi her zaman güvende hissettiriyor.

Tuğra Kayı Dinç
3/G



BİR YAPRAĞIN HAYATI

İlkbahar mevsiminin mart ayında Hasan amcanın büyük bahçesinde bulunan ıhlamur ağacında geldim dünyaya.

Yavaşça büyüyerek kocaman bir yaprak oldum.

Bulduğum dalda birçok arkadaşım oldu. Bunlardan bazıları kuşlar, böcekler, karıncalardı. Onları geniş gövdemle yağmurlardan, rüzgarlardan korudum.

Günler, haftalar geçerken ben ise halimden çok memnundum. İlkbahar ve yaz mevsiminin sıcak günlerinde

Hasan amca ve ailesi ıhlamur ağacının altında güzel sofralar kurduklarında, ben ve diğer yaprak arkadaşlarım onlara serin gölgeler yaptık. Onlar güzel vakit geçirdikçe biz de çok mutlu olduk. Eylül ayında havaların serinlemeye başlamasıyla kendimi güçsüz hissetmeye başlamıştım.

Parlak yeşil rengim giderek sararmaya başlamıştı. Çok sevdiğim rengarenk kelebekler üzerime konduğunda bile kendimi kötü hissediyordum.

Bir sabah uyandığımda güneş bulutların arkasına saklanmıştı ve sert rüzgarlar esiyordu. Galiba gitme vakti gelmişti. Ani bir esinti ile döne döne uçmaya başlamıştım. Bir sonraki ilkbaharda aynı dalda yeniden doğmayı hayal ediyordum. İlkbaharda görüşmek üzere...

Zeynep Özyavaş
3/G



CEREN'İN ORMANDA KAYBOLUŐU

Evde tek başına oynayan Ceren'in canı çok sıkılıyordu. Annesinden izin alarak oynamaya çıktı. Bahçede gördüğü bir kelebeğin kanatlarını hayranlıkla izlemeye başladı. Ceren kelebeğin peşine takılıp farkına varmadan evden uzaklaştı. Zamanın nasıl geçtiğini de unutan Ceren kendini akşam vakti ormanın derinliklerinde buldu.

Ceren'in ailesi de bu arada oldukça telaşlanmış ve polisten yardım istemişti. Herkes Ceren'e ne olduğunu çok merak ediyordu.

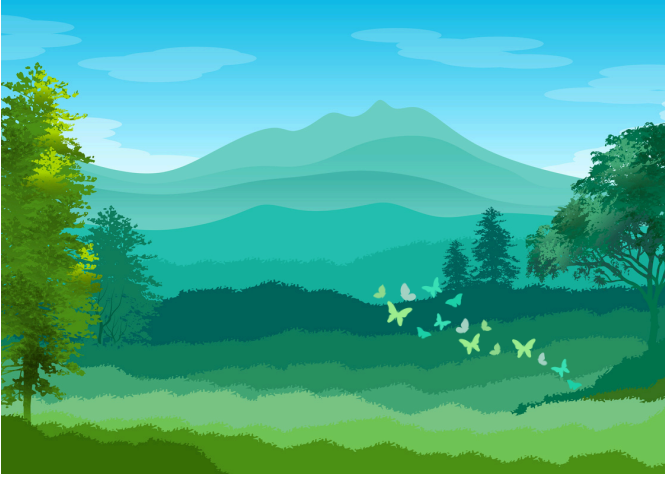
Ceren hem çok korkmuş hem de acıkmıştı. Yiyecek bir şeyler aramaya başlayan Ceren, karanlıkta göremediği bir çukurun içine düştü. Önce üzerindeki tozları silkeleyip bir kaç kez çukurdan çıkmak için çabaladı. Çukuru vahşi bir hayvanın kazdığını düşünen Ceren'in korkusu daha da artmıştı. Kendi kendine: "Başarabilirim, çukurdan çıkabilirim." diyen Ceren var gücüyle çabalayıp kendini yukarı attı. Kendisiyle gurur duyuyordu. Şimdi sırada su ve yiyecek bulmak vardı.

Ceren yürüye yürüye bir denizin kıyısına geldi. O kadar susamıştı ki denizin tuzlu suyunu içmeye bile razıydı. Tam o sırada karşısına ormanda yaşayan yaşlı bir adam çıktı ve "Sakin o suyu içme, ben sana temiz su veririm." dedi. Yaşlı adamın iyi niyetini anlayan Ceren başından geçenleri anlattı. Yaşlı adam Ceren'i yaşadığı kulübeye götürerek ona yiyecek ve su verdi. Ardından hemen Jandarmayı arayıp durumu bildirdi.

Jandarma hemen geldi ve Ceren'i aldı. Ceren yaşlı adama teşekkür ederek oradan ayrıldı. Ailesine kavuşacağı için seviniyordu.

Ceren, annesi ve babasını görünce sevinçten havalara uçtu. Onları telaşlandırdığı için özür diledi. Bir daha daha dikkatli olacağına, oyun oynarken evden uzaklaşmayacağına söz verdi.

Yasin Arslan
3/G



ECRİN'İN SİHİRLİ KALEMİ

Merhaba, benim adım Ecrin. Benim bir ağabeyim ve ikiz kardeşlerim var. Biz altı kişilik bir aileyiz. Annemin adı Erva, babamın adı Mete, ağabeyimin adı Ege, ikiz kardeşlerimin adı Mina ve Mila.

Bir gün ben internette kalem bakıyordum. Başlığında sihirli kalem yazan bir kalem gördüm. Tabi ki de inanmadım ama denemek için o kalemi annemden almasını istedim. On gün sonra kalemim geldi. Annem evde olmadığı için ağabeyim Ege ve ikiz kardeşlerimle birlikte kargo paketini açtık. İçinden pırıl pırıl bir kalem çıktı. Kalem ile birlikte bir çiçek çizdim ve çiçek gerçek çiçeğe dönüştü. Bunu ağabeyime göstermek için ağabeyimin odasına gittim. Ağabeyime olanları anlattım. İlk başta bana inanmadı ama ona gösterince ağabeyim:

-Vay! Sen bunu nasıl buldun Ecrin? dedi.

Ben; "Bunu anneme göstermeliyiz." dedim.

Ağabeyim; "Hayır göstermeyelim, kalemi geri verir." dedi.

Ben; "Tamam da kalemle ne yapabiliriz ki?" dedim.

Ağabeyim; "Dünya'ya barış getirecek bir şey çizelim." dedi.

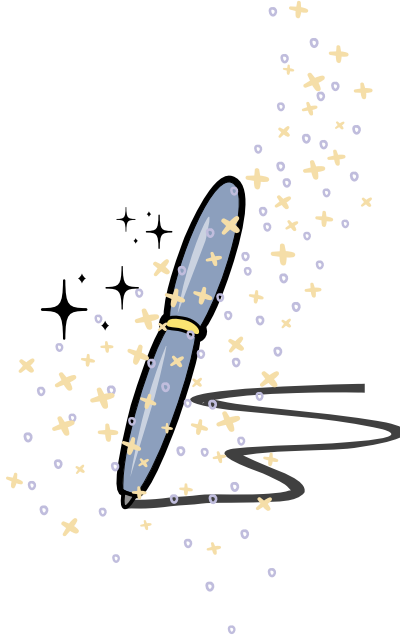
Ben; "Ne çizeceğiz?" dedim. Ağabeyim biraz düşündükten sonra; "Toz bulutu çizebiliriz." dedi. Ben: "Tamam o zaman, çizelim." dedim.

Çizimimiz iki saat sürdü ama olsun sonuçta bilim insanı gibi iş yapıyoruz burada. Çizimimiz hızla Dünya'nın yarısına yayıldı. "İşimiz iyi gidiyor." dedim. Toz bulutları Dünya'nın tamamını kapladı. Savaşlar bitti, Dünya'ya barış getirdik. Artık kimse ağlamıyordu, savaştan çocuklar, bebekler ölmüyordu.

Biz kahraman olmuştuk. Haberler, fotoğraflar, gazeteler bizden bahsediyordu. Ama bir şeyi unutmuştuk. Anneme kalemin sihriden bahsetmeyelim derken ona bu yaptıklarımızı da anlatmamıştık.

Annem eve gelince olanları sorup bizi tebrik etti. Çok mutlu olmuştuk. Dünya'nın kahramanları Ecrin, Ege, Mina ve Mila'ydı. Artık bütün Dünya mutlu, huzurlu ve sağlıklıydı...

Derin Elgün
3/G



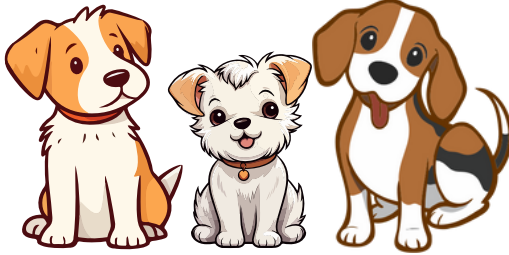
MİNİK KÖPEK YAVRULARI

Annem, eve küçük bir hayvan alacağımızı söyledi. Birlikte hayvan barınağına gittik. Üç köpek yavrusu gördük. Siyah olanı koşarak yanımıza geldi. Beyaz olan kuyruğunu salladı, sarı olan üzgün gözlerle bize bakıyordu. Onu almaya karar verdik. Sarı köpeğin adını "Altın" koyduk. Onun bakıma ve sevgiye ihtiyacı var. Biz onu çok sevecektik.

Bir gün arkadaşım Begüm bize geldi. Köpeğimle oyun oynuyorduk. Arkadaşım Begüm'le su almaya gitmiştik.

Bahçenin kapısını açık unuttuğumuzu farketmedik. Geldiğimizde köpeğim Altın'ı bahçede bulamadık. Telaşa onu aramaya başladık. Biraz endişelendik. Altın'ı bir üst sokakta bulduk. Begüm ve ben köpeğimizi bulunca ona sevgiyle sarıldık. Artık daha dikkatli olmamız gerektiğini biliyorduk.

İrem Karaman
3/G



ALİ'NİN ARABA SEVGİSİ

Ali arabaları çok severdi. Babası araba tamiri yapardı. Araba tamiri yaparken de Ali hep babasını izlerdi. Bu, Ali'nin çok hoşuna giderdi. Bir gün babası ve annesi Ali'yi RAHMİ KOÇ MÜZESİ' ne götürmek istediler.

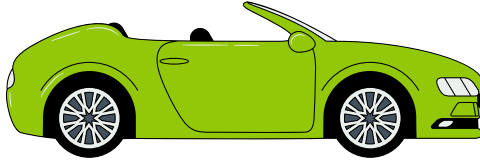
Ali "Tabii ki evet!" dedi ve hemen Hasköy'e gittiler. Müzede çok güzel arabalar vardı. Ali hepsini incelemek istiyordu. Çıkarken bir afiş gördü. Afişte 10 - 20 yaş arası genç araba tasarımcılarının arandığı yazıyordu. Bir telefon numarası verilmişti. Ali'nin babası hemen telefon numarasını aradı ve kayıt yaptırdı. Ali zaman kaybetmeden çalışmalara başladı.

Ali arabasını tamamlayarak ona Aloya Supra adını verdi.

Yarışma 12 Martta düzenlenecekti. Yarışma günü geldi çattı. Ali arabasına çok güveniyordu. İyi bir sonuç alacağını biliyordu. Yarışma sonucu açıklandığında Ali çok mutlu oldu. Emeklerinin karşılığını almak çok güzeldi.

Furkan Dönmez

3/G



TİM'İN TATLI TELAŞI

-Tim neredesin oğlum? Beni telaşlandırıyorsun Tiiim sana sesleniyorum neredesin?

Tim nerede olabilirdi, tabii ki yatağının altında. Yeni bir günde onu nelerin beklediğini bilemiyordu. Korkuyor hatta öyle korkuyordu ki elleri titriyor ve terliyordu.

-Ah Tim! Benim küçük albinom. Telaşını anlıyorum bugün hayatında yeni bir döneme başlıyorsun fakat bana güven okul hayal ettiğin gibi korkunç değil.

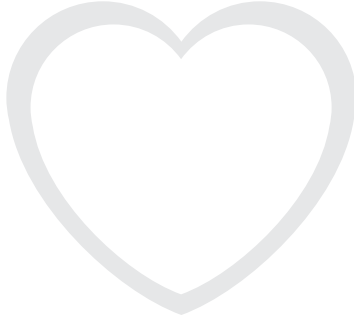
Annesinin verdiği teselli Tim'i sakinleştirmeye yetmedi. Aynaya bakınca paniği daha da artıyordu. Beyaz gövdesi, beyaz gözleri ve elleriyle o herkesten farklıydı çünkü o bir albinoydu. Nadir görülen bu durum Tim'in hayatının zorluklarla geçmesine sebep olmuştu. Güneşe duyarlılığı onu canının her istediğini yapmasına engel oluyordu.

Timsah oluşu zaten yeterince zordu, arkadaşlarıyla top oynayamıyor onlar gibi güzel resim çizebiliyordu şimdi bir de okula mı gidecekti? "Ya benimle dış görünüşüm sebebiyle alay ederlerse, ne yaparım o zaman nasıl baş ederim?" Diye düşünüp tekrar içine kapanıyordu.

O sabah ailesiyle güzel bir kahvaltı yapıp okula doğru yola çıktılar. Annesi tesellisine devam etse de Tim'in karın ağrısı bitmek bilmiyordu. Tim ailesiyle vedalaşıp okula giriş yaptı. Dersliğini bulup, seçtiği sıraya oturdu. Olumsuzluklar ve umutsuzluklarla kaplıydı aklı. Bir süre sonra diğer öğrenciler gelmeye başladı. Tim gördüklerine inanmadı çünkü yalnızca timsahlar değil tavşanlar, kaplanlar hatta pandalar bile vardı.

Herkes farklı farklıydı kimse birbirine benzemiyordu. Annesinin sözlerini hatırlayıp gülümsedi, “yine haklıydın anneciğim” dedi. Hatta okulda albino olan bir zebra bile vardı. Kısa sürede çok güzel arkadaşlıklar edindi. Şimdi tek hedefi okul hayatında başarılı olmaktı.

Ayaz Şentürk
3/G



MİNİK KEKLİK

Sıcacık bir yaz günü okulların açılmasına bir ay kala ailece pikniğe gittik. Piknik yerinde anneme :

“Anne sizden çok uzaklaşmadan çevreyi araştırabilir miyim” diye sordum.

Annem: “Olur oğlum dilediğin gibi gez çok uzaklaşma.” dedi. Hemen etrafı araştırmaya başladım çevreyi incelerken o kadar kendimi kaptırmışım ki bir çınar ağacına tosladım.

Kafamı yukarı kaldırdığımda ağaçta adeta dans eden kelebekler, kovuğun içinde saklanan iki sincap bir arı kovanı ve bir sürü yuva yapmış kuş türü vardı. O kuşların yavrularında yavruları vardı. Bu yavrular o kadar tatlıydı ki bu halleri benim içimi ısıttı. Tam bu sırada ayağımın dibinde yaralı bir keklik yavrusu gördüm.

O yavruyu yerden alıp kanadına bir baktım kanadında iki santimlik bir yarası olduğunu gördüm. İyi ki annem yanında her piknikte olduğu gibi her ihtimale karşı sargı bezi getirmişti. Hemen sargı bezini annemden aldım. Minik keklik yavrusunun kanadını sargı bezi ile sarıp yavru kuşu anneme gösterdim. Annem kekligi eve götürmemiz gerektiğini ve tedavisine devam ettirmemiz gerektiğini söyledi. İki üç hafta iyileşti ve kanadı güçlendi. Artık onu ait olduğu yere yani doğaya gönderme vakti gelmişti. Onu minik kafasından öpüp saldık.

Ondan sonraki günlerde minik kekliği çok özlemeye başladım. Bundan birkaç gün sonra umutsuzca onu saldığımız pencereye bakarken onu görmez miyim!

Pencereyi açınca minik keklik odama girdi. Benim içimi büyük bir mutluluk kapladı küçük arkadaşım geri gelmişti. Annem ve babam içerideki sesleri duyunca bana bir şey mi oldu diye bakmaya geldiler.

Annem kekliği odamda görünce çok şaşırđı. Babam da annem gibi minik dostumu görünce donakaldı. Hemen bana aynı anda bu senin tedavi ettiğin kekliğin değil mi ? diye sordular. Bende sakince evet benim kekliğim dedim. Sonra mutfağa gidip küçük dostuma yiyecek bir şeyler getirdik. Minik dostum bir süre daha bizde kaldı. Sonra geldiği gibi uçup gitti. Daha sonraki günlerde de bizi ziyaret etmeye devam etti. Her geldiğinde çok mutlu oluyordum. Artık bu minik keklik benim en iyi arkadaşım olmuştı.

İsa Dikkaya
3/G



KEDİ VE FARENİN BİTMEZ KAVGASI

Yakın bir köyde bir fare ve bir kedi vardı. Kedi fareden kurtulmak istiyordu ama kedi ne kadar çabalasa da fareden kurtulamamıştı. Kedinin bir de sahibi vardı. O da fareden kurtulmak istiyordu.

Sahibinin aklına bir fikir geldi Ertesi sabah evden taşınmaya karar vermişti. Fare bunu duyunca çok endişelendi çünkü onlar taşınırsa kimden yemek alacaktı? Fare buna bir çare bulmaya çalıştı. En sonunda aklına bir fikir geldi. Bu fikir onlarla beraber gitmekti.

Sabah olunca taşınmak için hazırlanmaya başladılar. Sahibi kedi için küçük bir yer hazırlamıştı. Kedi hazırlanıp arabaya bindi. Fare de o sırada arabaya gizlice binmeyi başardı. Yeni eve vardıklarında kedi küçük bir tur atmak istedi. Arabadan inince farenin de orada olduğunu fark etti. Kedinin sahibi gözlerine inanamadı. Fare hızlıca oradan uzaklaştı. Sizce fare eve girmeyi başarabilecek mi?

Zeynep Sena Gülbahar
3/G



KEDİ YARIŞMASI

Merhaba arkadaşlar benim adım Hatice. Benim üç tane kuşum ve bir kedim var. Kardeşimin de eskiden bir kuşu vardı . Ben hayvanları çok severim, özellikle kuşları ve kedileri.

Bir gün okula giderken hayvanlar ile ilgili bir fotoğraf yarışması ilanı gördüm. Bu güzel haberi ailemle paylaştım. Ailem de çok sevindi. Önce kendi kedimin, sonra da yolda yürürken gördüğüm kedilerin fotoğraflarını çektim. Çektiğim fotoğrafların içinden bir tanesini seçip yarışmaya katıldım.

Yarışma sonuçları açıklanırken çok heyecanlandım. Sunucu "Yarışmanın birincisi Haticeee" diye bağırdı. Çok mutluydum. Ailemle bu güzel haberi hep beraber kutladık. Lütfen hayvanları sevelim ve koruyalım.

Hatice Nazarova
3/G



HAYVAN SEVGİSİ

Bir gün evde kendi kendime şöyle diyordum acaba bugün nereye gitsek ailece? Sonrasında güzelce kahvaltımı yapıp üstümü giyinip dışarı çıktık. Anneme “Anneciğim ben biliyorsun hayvanları çok seviyorum bugün böyle hayvanlara olan sevgimi daha da artırabilmek için bir yere gidebilir miyiz?” dedim. O saatten sonra annem bana bir müjde verdi dedi ki “Kızım biz ailece senin için Almanya’daki Avrupa kuş cennetine gideceğiz.” Ben de çok sevindim sonra Almanya’ya gittik. Yaklaşık yolculuğumuz 3 saat 45 dakika sürdü. Yani artık Almanya’daydık. Çok sevindim. Orada çok güzel hayvanlar vardı. Mesela Jako papağan, Lori papağan, Alexander papağanları. Sıra geldi köpeklere aslında çok fazla köpek yoktu. Pekines cinsi, Golden, Alman kurdu ve çok büyük bir Kangal cinsi vardı. Son olarak bir de Van kedisi vardı. Ben Almanya’yı çok beğendim ve tatilim çok güzel geçti...

Elifnaz Kahraman
3/G



LAHANA BEBEK

Bizim zamanımızda Lahana Bebekler çok modaydı ve bir o kadar da pahalıydı. Öyle güzellerdi ki saçları renk renk sarısı, mavisi, moru... Gözleri çipil çipil, yanakları şeftali, tontiş mi tontiş bebeklerdi.

Annem bu bebekler çok pahalı olduğu için bana almazdı. Ben de başladım para biriktirmeye. Harçlıklarımdan kısıtım, en sevdiğim çikolatadan vazgeçtim, bayramlarda tüm salyalı öpücüklere gözümü kapattım. Üç bayramdan sonra paramı biriktirmeyi başardım ve koşarak bebeğimi almaya gittim.

Onu öyle çok seviyordum ki, her gece onunla yatardım. Uzun bir zaman benimle birlikteydi. Ta ki... bir kızım olana kadar. Artık benim o güzel mi güzel bebeğim, kızımın sevgi dolu kollarındaydı...

Zehra Vera Kaya
3/G



YAZ TATİLİ

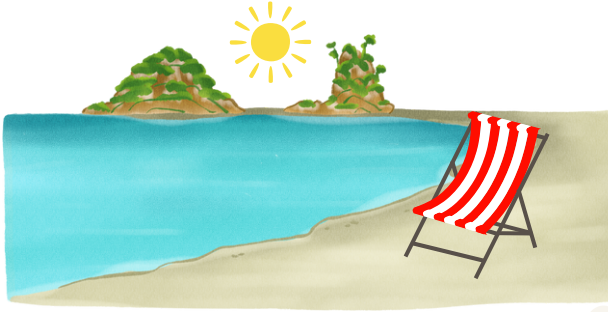
Ali annesine ne zaman İzmir'e gideceklerini sordu. İzmir'de anneannesi ve kuzenleri vardı. Yaz tatili geldiği zaman gideceğiz dedi annesi. Ali, offf daha yaz tatiline çok var, ben bekleyemem. Şubat ayında oldukları için daha 4 ay var dedi. Anneannesi ve kuzenleriyle kameradan görüşüyorlardı ama en çok sevdikleri şey birbirlerine mektup yazmaktı. Yaz tatilinde İzmir'de neler yapacaklarını uzun uzun yazıyorlardı.

Sonunda tatil zamanı gelmişti. Ali ailesi ile birlikte İzmir'e gidiyordu. Uçağa bindiği için de çok mutluydu. Anneannesinin evine geldiklerinde kuzenleri Ali'yi büyük bir coşkuyla karşıladı. Ali annesi ile birlikte kuzenlerine aldıkları hediyeleri verdi.

Ertesi gün hep birlikte yazlığa gitmek için yola çıktılar, vardıklarında ilk iş bahçeye çadır kurmak oldu. Sonunda Ali'nin bütün kış beklediği yaz tatili başlamıştı.

Çınar Ali Seçkiner

3/G



ECE'NİN KARNE GÜNÜ

Bugün Ece çok mutluydu. Çünkü bugün karne günüydü. Ece sabah olunca hemen kalkıp elini yüzünü yıkadı. Giyinip kahvaltısını etti. Ece'nin öğretmeni karne günü serbest giyinebileceğini söyledi. Ece çantasını alıp hemen koşu koşu evden çıktı. Okula vardığında daha hiç kimse gelmemişti. Çünkü daha saat 08:10 geçiyordu. Birkaç dakika geçtikten sonra Ece'nin diğer arkadaşları geldi. Saat 09:00 da Ece'nin öğretmeni Ayşe Gül Hanım geldi. Merhaba çocuklar nasılsınız.? diye sordu. Biz de iyiyiz öğretmenim. Peki siz nasılsınız diye sorduk. Öğretmen de ben de iyiyim çocuklar. Bugün karne için mutlu musunuz? diye sordu. Biz de evet çok mutluyuz dedik. Karne saati geldi çattı. Sonunda karnelerimizi aldık. Benimki çok iyiydi. Türkçem, matematiğim, hayat bilgisi, görsel sanatlar, yabancı dil, müzik, fen bilimleri, beden eğitimi ve oyun birde serbest etkinliklerde çok iyiydi. İstiklal Marşımızı okuduktan sonra öğretmen bizi annelerimize ve babalarımıza teslim etti. Annem bana okul çıkışında dedi ki "Kızım bugün seni arkadaşına götüreceğim" dedi. Ben de bu haberi alınca çok sevindim. Arkadaşımın evine geldik, arkadaşımın adı Zeynep'ti. Zeynep'in annesi Hanime Hanım bizi görünce kapıyı açtı. Biz de içeri girdik. Hanime Hanım kapıyı açınca hoş geldiniz dedi. Ayakkabılarımızı çıkardıktan sonra Zeynep' in odasına girdim. Orda birkaç saat oynadıktan sonra Hanime Hanım anneme kahve yaptı. Annem ve Hanime Hanım kahveyi yaparken Ece diye seslendi. Bende annemin yanına koşu koşu gittim. Annem dedi ki "Ece ben kahvemi içtikten sonra gidiyoruz" dedi.

Ben de tamam anne dedim. Annem kahvesini içtikten sonra hadi kızım gidiyoruz dedi. Bende Zeynep'e görüşürüz deyip annemin yanına geldim. Hanime Hanım da daha erken otursaydınız dedi. Annemde biz kalkalım birazdan Ece'nin babası gelecek dedi. Hanime Hanım da tamam deyip yolcu etti. Ayakkabılarımızı giydikten sonra hoş çakal dedik. Marketten bir şeyler alınca hemen eve gittik. Akşam yemekten sonra anne ve babama dedim ki ben bugün karnede çok iyi notlar aldım dedim. Annem ve babam bu haberi duyunca benimle gurur duydular. Bu haberi ailecek kutladık.

Yağmur Mihrimah Vurdevir
3/G

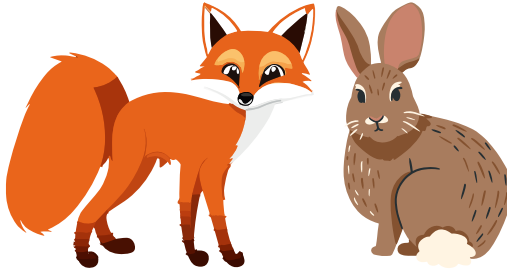


TILKI İLE TAVŞAN

Tilki bir gün ormanda gezerken çok tatlı bir tavşan görmüş. Tavşan ve tilki hemen arkadaş olmuşlar. Tilki çok acıkmış hemen birlikte yemek bulmaya gitmişler. Biraz zor olsa da ormanda karınlarını doyuracak yemekler bulmuşlar fakat yemeklerini yer yemez bayılmışlar.

Gözlerini açtıklarında kendilerini başka bir yerde bulmuşlar. Tilki ve tavşan yemeklerini yerken iki küçük hırsız fark ettirmeden yemeklerine bayılma ilacı dökmüş ve kaçmışlar. Polisler iki küçük hırsızın peşine düşmüş ve onları yakalamışlar. Hırsızlar, hayvanlara zarar vermenin cezasını çekmiş ve çok kötü bir şey yaptıklarını anlamışlar. Güneş batmış ve akşam olmuş. Tilki ve tavşan da uykuya dalmışlar.

Adem Efe Özmen
3/G



GİZEMLİ EŐYALAR

Kış günü Mehmet yolda yürürken önünde bir mavi portal belirmiŐ. Mehmet ŐaŐırmıŐ girsem mi girmesem mi demiş. Mehmet neyse gireyim en fazla ne olabilir ki demiş ve girmiŐ. Mehmet portala girdiği anda gözlerine inanamamış. Her yer rengarenk ağaçlar yeşil parlak çimenler ışık saçıyordu. Mehmet vay canına ne kadar güzel demiş. Biraz yürüdükten sonra girip bir eŐya bulmuş. Mehmet bu eŐyayı yumurta atar sanmıŐ. Ama yanlış, bu bir tost yapıcı. Butona bastığınız an önünüzde bir tost bulunur. Mehmet çok beğenmiş ve tost yapmasına gerek kalmamış.

Ömer Asaf Kara
3/G



KİTAP SEVGİSİ

Artık okullar yaz tatiline giriyordu. Ahmet ve annesi, karne hediyesi almak için birlikte alışverişe çıktılar. Kitapçının önünden geçerken bir kitap Ahmet'in dikkatini çekti. Ahmet hediyesini seçmişti bile.

Ahmet kitap okumayı çok seviyordu hatta kendisine ait bir kitaplık bile oluşturmuştu. Kitaplığında çeşit çeşit kitapları vardı. Ahmet'in kitaplarının sayısı gittikçe artıyordu. Her okuduğu kitabı kitaplığına koyuyor kitaplığı zenginleştikçe mutluluğu artıyordu.

Ahmet'in kitaplara olan sevgisini bilen herkes, ona kitap hediye ediyordu.

Ahmet'in içinden sık sık "Kitap okumak çok güzel" diye düşünüyordu.

Miraç Yurdan
3/G



MAÇA GİDİYORUZ

Sabah erken kalkıp okula gitmek için hazırlandım. Okulda zamanımız çok hızlı geçiyor. Ders çalışıyor, oyunlar oynuyoruz.

Okul çıkışı eve gidip ödevlerimi bitirdim. Babam eve geldiğinde bize bir sürprizi vardı. Beşiktaş - Konyaspor maçına bilet almış. Çok heyecanlandık. Daha önce futbol stadına hiç gitmemiştim.

Babam, ben, ablam ve kuzenlerimle hep birlikte maça gittik. Stadyum çok büyük ve kalabalıktı. Futbol oynayan biri olarak stadda maçı izlemek benim için büyük bir deneyimdi. En sonundaysa maç 3-3 bitti.

İnsanların sporla ilgilenmesi, hem bedenen hem de ruh sağlığı için çok önemlidir. Herkese tavsiye ederim.

İsmail Kayra Köse
3/G



BİLİM İNSANI

Hep araştırma yaparım,
Yeni bilgiler bulmak için.
Gece gündüz çalışırım,
Millete faydalı olmak için.

Bazen uykusuz kalırım,
Bazen de yorgun düşerim.
Ama hiç pes etmeden,
Çalışmaya devam ederim.

Sümeyye Çiçek
3/G



YAVRU KUŞLAR

Bir gün ben ve kardeşim sabah erken kalkıp bahçeye doğru gittik. Diktiğimiz şeftali ağacının altında duran yaralı ve yavru kuşlar gördük. Koşarak yavru kuşları anneme gösterdik. Annem çok şaşırdı, yavru kuşların bulunduğu sepette bir not vardı. Notta yavru kuşların bir barınaktan geldiği yazıyordu.

Kardeşim ve ben yavru kuşların yaralarını tedavi ettik ve neşeyle oyunlar oynadık. 3 ay sonra barınaktaki görevliler evimize geldi ve yavru kuşları istediler. İlk başta kardeşim ve ben yavru kuşları vermek istemedik. Ama sonra barınaktaki görevliler hayvanların evinin doğa olduğunu ve kuşların doğaya bırakılmasını istediler.

Ben ve kardeşim bahçeye çıkararak yavru kuşları şeftali ağacının altına bıraktık. Artık yavru kuşlar doğaya evlerine kavuşmuştu, bizi her ay ziyaret edip neşeyle oyunlar oynuyordu.

Nil Kolukısa
3/G



AĞAÇLARIM

Biz İstanbul'da yaşayan bir aileyiz.

Annem ve babam çalıştığı için bize anneannem bakıyor. Hepinizin bildiği gibi İstanbul çok kalabalık ve karmaşık bir şehir.

Benim dedem bir öğretmen. Emekli olunca bize sürpriz yapıp daha temiz daha sağlıklı bir doğada yaşamamız için bize yazlık aldı. Dedem bunu bize söylediğinde çok mutlu olduk kardeşim Nil ile saatlerce dedeme sarılıp öptük.

Yazlığımız Balıkesir Burhaniye'de bulunuyor. Yazlığımıza gideceğimiz için çok heyecanlıydık. Haziran ayında okul kapanınca ailece yazlığa gittik. Yazlığımızda küçük bir bahçemiz vardı. Ailemiz evi yerleştirirken kardeşim ve ben bahçemizde neler yapabileceğimizi düşünüyorduk. Bahçemize sonunda iki tane meyve ağacı dikmeye karar verdik. Ailemize de söyledik, ailemiz bu karardan dolayı bizi tebrik etti. Dedem de aynı fikirde olduğunu belirtti. Babam da ertesi gün bizi seraya götürebileceğiniz söyledi. Ertesi gün çok heyecanlıydık, kahvaltımızı yapıp hemen seraya gittik. Sera çok güzel ve büyük bir yerd. Serada bir sürü ağaçlar, çiçekler, bitkiler vardı. Seçim yapmak ve karar vermek çok zordu. Biz erik ve kayısı ağacı aldık. Eve dönünce babam ve dedem kazma ve küreği alarak ağaçlarımızı dikeceğimiz yeri belirlediler ve diktiler. Dikilen ağaçlara cansularını döktük. Onlara iyi bakacağımıza söz verdik. Yaz boyunca ağaçlarımızı sulayıp dökülen yapraklarını topladık.

Şimdi ağaçlarımız büyüdü her yaz meyveleriyle bizleri ödüllendiriyorlar. Biz de onlara çok iyi bakıyoruz.

Ben doğayı seviyorum, doğa da beni seviyor. Siz de doğayı severseniz doğa da sizi sever.

Nehir Kolukısa
3/G

DOĞA SEVGİSİ

Doğanın yeri ayırır,
Çiçeği, böceği başkadır.
Kırlarda renk renk çiçekler açar.
Kuşlar cıvıldaıyıp neşeyle uçar.

Yurdumun güzel süsüsün,
Toprağı saran örtüsün.
Dal uzatır, kucak açarsın
Sevgime güç katarsın.

Dağıyla, taşıyla, toprağıyla,
Yemyeşil çimeniyle,
Huzur verir herkese,
Sevgisi başka bende.

Derin Çelik
3/H



ANNERİN EN GÜZELİ

Seni çok seviyorum,
Annelerin en güzeli.
Senin kanatların var,
Ama görünmez.

Senin yüreğin,
Isıtır beni.
Beni sen büyüttün,
Annelerin en güzeli.

Sen beni sevdiğin,
Ben de seni.
Sana teşekkürüm
Sonsuzdur.

Güler yüzlü, melek kalpli,
Kalbimdesin canım annem.
Seni çok seviyorum,
Annelerin en güzeli.

Elif Akbaba
3/H



ÇİÇEKÇİ

Çiçeklerim var renk renk,
Gökkuşaağı ya da kelebek.
Satarım hepsini öbek öbek,
Demet demet buket buket.

Mis gibi kokar çiçeklerim,
Hepsi ayrı renk ayrı ahenk.
Hediye aldırırım,
Sevenleri buluştururum.

Ne güzellik ararsan bak doğaya,
Güzel çiçekler topla doğadan.
Çiçeklerin rengini görünce gönüller açılır,
İnsanların yüzüne neşe saçılır.

Elif Beyza Alakuş
3/H



KUŞLARI SEVELİM

Ben bir kuşum kanatlarım var benim soğuk, yerlerden sıcak yerlere göç ederim. Ülkelerden ülkelere gezerken insanlar bize yakalayıp kafese atıyorlar.

Empati kurun nasıl bir duygu biliyor musunuz? Bize en kötü yapılan şey kafese koyup bizi ailelerimizden uzaklaştırmanız. Tek biz değil, hiçbir hayvana böyle yapılmamalı.

Biliyor musunuz? Ben ekmek ile simide dayanamam.

Zehra Korkmaz

3/H



DAĞINIK EFE

Efe çok dağınık bir çocukmuş. Oyuncaklarını hiç toplamazmış.

Ödevlerini yaparmış ama çantasına koymazmış. Hatta bazen yemek yerken kaşığını kaybedebiliyormuş.

Evdeki oyuncakları sürekli yerde olduğu olduğu için kırılıp insanların ayağına batıyormuş. Bazen de oyuncaklarını kaybediyormuş.

Efe'nin öğretmeni Efe'nin yapması gereken çok önemli bir ödev vermiş. Efe bu ödevi yapmış ama çantasına koymamış. Efe ertesi gün okula gittiğinde öğretmenine ödevi verememiş. Çünkü ödevi çantasına koymamış. Efe'nin öğretmeni Efe'nin ödevini yaptığına inanmıyordu çünkü ödevini ortada yokmuş.

Bu yüzden Efe bir daha dağınık olmamış.

Asya Umay

3/H



KEDİ İLE FARE

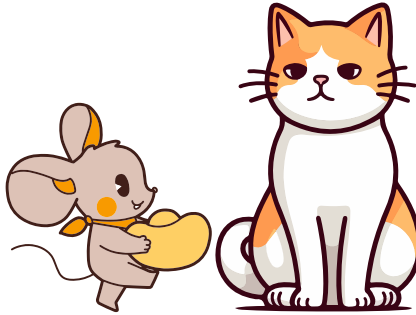
Bir varmış, bir yokmuş, evvel zaman içinde, kalbur saman içinde. Bir yaz günü kedinin düşmanı fare varmış. Kedi bu fareyi hiç sevmiyormuş. Fare ise kedi ile oynamayı çok seviyormuş.

Bir gün fare yine kurnazlık yaparak kediyle oyun oynamış. Fare kediye gözükerek “Şşş! Kedicik buraya bak bakalım.” demiş. Kedi de “İşte buradasın ne oldu?” demiş.

Fare; “Seninle bir iddiaya girelim.” demiş. Kedi ise “Ne iddiasıymış bu söyle bakalım?” demiş. Fare de “Şimdi sen beni yakalamaya çalışacaksın, eğer beni yakalarsan ben sana balık vereceğim. Ama sen beni yakalayamazsan sen bana peynir vereceksin.” demiş. Kedi biraz düşündükten sonra “Tamam kabul ediyorum.” demiş.

Kedi hemen fareyi kovalamaya başlamış fakat fare kediyi yavaş sanıyormuş. Kedi aslında çok hızlıymış. Biraz zaman geçtikten sonra kedi fareyi yakalamış ve farenin ona getirdiği balığı yemiş. Kedi fare ile vedalaşıp oradan ayrılmış.

Mina Güneş Coşkun
3/H



DÜŞLERİMDEKİ LUNAPARK

Hayal kurdum hep lunaparkla ilgili merakla, bir gün lunaparka gitmeyi çok istiyordum. Babam karne hediyesi olarak lunaparka getirmeye söz verdi ve işte o an geldi çattı.

Lunaparka girer girmez ışıltılı ışıklar eğlenceli müzikler, çarpışan arabalar. Düşünsenize arabalar birbiriyle çarpışıyor. Ve kimsenin canı yanmıyor, kimse ölmüyor her yerde kahkaha sesleri, burada bütün çocuklar çok mutlu.

Keşke her mahallede lunapark olsaymış gülen insanlar çok olurdu. Hatta çocukların dünyası ayrı olsaymış. Hiçbir çocuk zarar görmezdi. Dönme dolap çok eğlenceli gelmişti bana, döndükçe büyüdüğümü düşünürüm, balerinin etekleri sanki beni başka bir yerlere götürdü. Gökkuşağına, Unicorn'a biner uçardım bence her mahallenin bir lunaparkı olmalı çok eğlenirdik.

Hacer Hifa Meriç
3/H



DOĞANIN GÜZELLİKLERİ

Çiçekler, böcekler
Ağaçlar, bitkiler
Doğada yetişir
Hepsi ayrı güzeldir.

Doğada olduğumuz an
En mutlu anımız
Doğada olduğumuz zaman
En huzurlu zamanımız

Doğada bulunur dağ tepe
Doğada olur göl dere
Göller dereler şakır, şakır
Dağlar dereler takır, takır.

İkra Su Altunok
3/1



ÖĞRETMENİM

O zamanlar çok küçüktüm
Hiç bir şey anlamazdım.
Alfabeyi bilmezdim.
Okula gidemedim.

Şimdi başlıyordum, eğlence
Her şeyi öğrenmiştim ben.
Daha sınavlar başlayacak
İyi notlar beklenilecek.

Şu an üçüncü sınıfım ben
Her şeyi öğrenmiş,
Tüm bilgileri toplamış,
Dördüncü sınıfa geçmeye hazırım.

Öğretmen acısı yaşıyorum
Ama o hep aklımda kalacak.
Öğretmen olmadan okul olmaz
Okul olmadan eğitim olmaz
İyi ki varsın canım öğretmenim.



Esila Esra Yiğit
3/1

İLKBAHAR

İlkbahar geldi,
Çiçekler açtı.
Hava güzel,
Çocuklar çok heyecanlı.

Dışarıda oynayalım,
Çok eğlenelim.
Kış bitti,
İlkbahar geldi.

İlkbaharı seviyoruz,
Havalar ılık.
Kışa hoşça kal,
İlkbahara merhaba.

Nil Demir
3/1



HAYVAN SEVGİSİ

Hayvanları sevmeliyiz. Onlarda bir canlıdır, üzülrler, sevinirler, korkarlar, kaçarlar. Onlarında duyguları vardır. Onlara vurmamalı, vuranları nazikçe uyarmalıyız.

Herkes kapısının önüne bir kap su bir kap mama koymalıyız. Dünyadaki her bir insan bir hayvanı beslese hayvanlar aç kalmazlar. Artan yemeklerimizi çöpe atmak yerine hayvanlara verebiliriz. Alışveriş yaparken bir de kedi ya da köpek maması alabiliriz.

Hadi birlik olalım, hep beraber hayvanları koruyalım. Onlara iyi davranmayı unutmayalım. Hayvanlara karşı kötü olan, iyi bir insan olamaz.

Nil Demir
3/1



YAZ MEVSİMİ

Yemyeşil çimenler,
Rengarenk çiçekler,
Hep koşarız yaz mevsiminde,
Güleriz eğleniriz.

Çok severiz yaz mevsimini,
Yaz mevsimi bekleriz.
Önce sonbahar, sonra kış
Sonra ilkbahar ve yaz gelir.

Yaz mevsimini gülerek bekleriz.
Ve her yaz mevsiminde
Koşarız, güleriz, eğleniriz ve gezeriz.
Yaz mevsimi mutluluğun bir parçasıdır.

Şeymanur Kaya
3/1



ARKADAŞ SEVGİSİ

Bir köyde iki arkadaş yaşıyormuş. Birinin adı Ahmet diğnerinin adı Selçuk'muş. Ahmet ile Selçuk çok iyi arkadaşlarmış. Selçuk'un maddi durumu iyiymiş. Ahmet'in maddi durumu kötüymüş.

Selçuk, Ahmet'i üzüntülü bir şekilde görmüş. Selçuk "Ahmet neden üzgünsün" diye sormuş. Ahmet'te "ailesinin borcu olduğunu ve parasının olmadığını" söylemiş. Selçuk ailesine durumu anlatmış ve Ahmet'in ailesine yardım etmişler. Selçuk kendi kumbarasındaki paralarını vermiş.

Ahmet, Selçuk gibi iyi ver yardımsever, bir arkadaş olduğu için çok mutlu, Selçuk 'ta arkadaşına yardım ettiği için çok mutluydu. Arkadaşlık iyi ve kötü gününde yan yana olmaktır.

Muhammet Bera Kaya
3/1



EN GÜZEL DUYGU SEVGİ

Sevgi dünyanın en güzel ve güçlü duygusudur. Bütün canlıların sevgiyi ihtiyacı vardır.

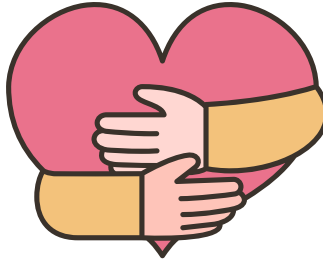
Her insan sevmeyi bilmelidir. Sevmeyi bilmeyen insanın kimseye saygısı, merhameti olmaz, iyiliği dokunmaz. Sevgi paylaştıkça çoğalır. Sevgi, olan insanda kıskançlık ve kötülük olmaz.

Sevgiyi bilmeyen insanlara sevgiyi öğretmeliyiz. Sevgi insanların varlığını sürdürmesinin en büyük sebebidir.

Bütün bu nedenlerden dolayı sevginin değeri hep bilinmelidir. Sevgiyi ilk ailemizde görürüz. Anne, babamız bizi karşılıksız sever.

Hayatta ne kadar başarılı olsak da sevgi olmadan hiçbir şey ifade etmez. Sevgimiz ne kadar fazlaysa mutluluğumuz o kadar artar. Sonuç olarak insan yaşamına anlam katan tek şey sevgidir.

Nilay Tabak
3/1



ANNE SEVGİSİ

Anneler iyi kalpli çocuklarını çok seven insanlardır. Herkesin annesi kendine göre güzel, iyi ve özeldir. Anneler hayatımızdaki en güzel varlıktır. Annesiz bir hayat düşünülemez.

Anneler bir melektir. Bizi bu dünyaya getirir. Besler, büyütür, korur ve yetiştirir. Annemiz bizi şefkatle sever, kötülüklerden korur, her ihtiyacımızda yanımızdadırlar. Bizde onları aynı şekilde sevmeli ve saygı göstermeliyiz. Bir sorunumuz derdimiz olunca annemizle paylaşmalıyız. O da sorunlarımızı çözer ve bize yardımcı olur. Bazen bize kızsalar bile bunlar her zaman bizim iyiliğimiz içindir. Bize doğru olanı öğretirler. Annemiz bizi kırmamak ve üzmemek için istediklerimizi alır ve yapar. Bizi hep mutlu görmek isterler. Biz mutlu olunca o da mutlu olur. İyiyi, doğruyu, yanlışı, güzeli, çirkini bize öğretenimizdir.

Anneler gerçekten birer melektir. Bizlerde annelerimizin kıymetini bilmeli saygı ve sevgi ile onları çok sevmeliyiz. Anneler olmasaydı bizde böyle bir yaşam sürdüremezdik.

Eylül Akkaya
3/1



KEDİ

Sokaktaki dostlarımızdır.
Sarı, siyah, gridir renkleri.
Evde de besleriz onları.
Sevimlidir patili dostlarımız.

Kedileri besleyelim.
Sevip okşayalım.
Sokaklara mama, su bırakalım.
Üşümesinler diye kedi evi yapalım.

Biz sevdikçe sevdirebilir kendini.
Başını okşayınca ayrılmaz yanımızdan.
En tatlı dosttur bize,
Sevimli kedicikler.

Eylül Akkaya
3/1



HAYVANLAR

Doğanın neŖe kaynaklarıdır,
Kedi, köpek, tavŖan
Hepsini çok severim,
Besler gezdiririm.

Hepsi birbirinden tatlı,
Doğanın neŖe kaynakları.
OkŖarım yumuŖacak
Severim yumuŖacak.

Bakınca iim yumuŖar.
Sevince elim yumuŖar,
Ne de olsa onlar
Doğanın neŖe kaynaklarıdır.

Zeynep Aydın
3/1



MİNİK KEDI

Merhaba ben Zeynep bugün parkta Annesini arayan yavru bir kedi gördüm. Çok miyavlıyordu, ağladığını anladım. Yavru kediye yavaşça yaklaşıp kafasını okşadım çok tatlı ve tedirgindi. Canının yandığını anladım, ne yapabilirim diye düşündüm.

Annemden yardım istedim. Annem benimle kedinin olduğu yere geldi kedinin ayağına cam batığını fark etti. Ben anneme kedinin ayağına niçin cam batmış olabileceğini sordum. Annem “büyük ihtimal karnı acıktığı için çöpü karıştırırken ayağına cam batmış olabilir” dedi. Ben anneme nasıl bunu engelleyebileceğimi sordum, annem “hayvanlar için özellikle yaz aylarında sokağa su ve mama koymalıyız” dedi. Annemle hemen veterinere gittik. Veterinerde minik kedi hiç korkmadığı için ayağındaki cam çok kolay bir şekilde çıktı.

Ben çok mutlu oldum. Onu tekrar parka götürürken annesinin de onu aradığını gördük, yavru kediye annesinin yanına bıraktık.

Zeynep Aydın
3/1



DOĞA SEVGİSİ

Dünyayı renklendiren bir şeydir doğa,
Doğa her yönüyle yemyeşil harika bir yeşilliktir doğa.
Doğanın güzellikleri saymakla bitmez,
Kuş sesleri, ağaçlar, su sesi her yönü güzeldir doğanın.

Güne insan doğanın yeşillikleriyle başlamak ister.
Bol bol yürüyüş yapıp koşmak ister insan.
Sabah kahvaltısını doğada yapmak ister insan.
Her zaman doğada olmak ister insan.

Doğayı sevmek lazım, her yönüyle
Yeşillikleriyle güzellikleriyle sevmek lazım doğayı.
Rüzgar sesi, kuş sesi, su sesi, sevmek lazım doğayı her yönüyle.
Doğa insana mutluluk huzur verir.

Uğur Demir
3/1



ANNE SEVGİSİ

Anne olmak, sahiplenmek, fedakarlık, çocuğunu hep korumak, kollamak, ömrü boyunca onun yanında olup destek olmak ve sonsuz sevgisini vermesidir.

Annelerimiz her zorluğumuzda, başımız her sıkıştığında, hüznlendiğimizde ve sevincimizde ilk aklımıza gelen kişidir. Hastalandığımızda, karnımız acıktığında, bir şeye ihtiyacımız olduğunda her zaman annemiz yanımızdadır. Sevincimizle mutlu olur, üzüntümüzle üzürlürler. Hayatta hep başarılı olmamız için bizi desteklerler.

Annelerimizi üzmemeli, onların bize verdiği değer, desteğin farkında olup, bizlerde onlara aynı şekilde sevgimiz ve desteğimizle yaklaşmalıyız. İyi bir insan olmamız için bize türlü fedakarlıklar yapan annelerimizi, her zaman sevip saymalı ve yaşlandıklarında onlara sahip çıkıp ilgilenmeliyiz.

Öykü Melis Oturak
3/1



DOĞA SEVGİSİ

Yemyeşil sarar her yeri,
Nefes olur bize gündüzleri.
Ağaçlar çiçekler rengarenk
Ne güzel görünür doğamız.

Masmavi gökyüzünde,
Ne güzel durur güneş.
Hem ısıtır bizi,
Hem de aydınlatır evrenimizi.

Dünyamızın örtüsüdür deniz.
Türlü türlü balıklar,
Sonsuza akar şelaleler, ırmaklar
Hepsi doğanın hediyesi bize,
Sevmeliyiz dünyamızı
Kirlenmemeliyiz doğayı.

Öykü Melis Oturak
3/1



SEVGİ

Arkadaşlık, dostluk kadar kitap anne ve hayvan sevgisi de bizleri hayata bağlayan en önemli etkindir.

ARKADAŞLIK; demek birbirlerini sevip sayan onları küçümsemeyip güvenen ve sırtımızı rahatlıkla yasladığımız insanlardır.

Eğer arkadaşlık diye bir şey olmasaydı bu hayat hem neşesiz ve sıkıcı hem de kötülükle dolu bir dünya olurdu.

Arkadaşlarımızı iyi seçmeliyiz.

DOSTLUK; iki insan arasındaki samimi ve güçlü bir bağlıdır.

Bir dost sizi bazen büyük kötülüklerden koruyabilir. Bu dostlukların kıymetini bilmeli ve gerektirdiklerini gerçekleştirmeliyiz.

KİTAP SEVGİSİ; kitap her yerde en iyi dostumuzdur. Hayatın ne denli değişik olduğu insan yaşamından kalıntıları fark etmemizde yol göstericidir.

Kitaplar bize kendi içlerindeki dünyayı gezdirirler.

ANNE SEVGİSİ; anneler iyi kalpli, yardımsever ve çocuklarını çok seven insanlardır.

Eğer bir sorunumuz varsa çekinmeden annemize rahatlıkla anlatabiliriz.

Annelerimize iyi davranmalı, sözünden çıkmamalı ve her dediklerini yapmalıyız.

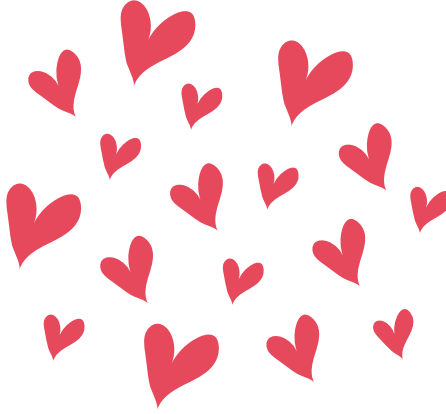
HAYVAN SEVGİSİ; hayvanlar yaşamımızın bir parçasıdır. Hayvan sevgisi sadece evcil hayvanlarla sınırlı değildir.

Vahşi hayvanlar deniz canlıları ve kuşlarda hayvan sevgisinin birer parçasıdır.

Hayvanların doğal yaşam alanlarını korumak, onların doğal davranışlarını sergileyebilecekleri ortamlar sağlamak, ve onların varlığını tehdit eden faktörlere karşı mücadele etmek hayvan sevgisini göstermenin önemli yollarındandır.

Hayvanları koruyup kollayalım. Kitap okuyarak geleceğimizi daha güzel yarınlara taşıyabiliriz. Arkadaşlık kaybedilmemesi gereken bir hazinedir. Annelerimiz bizim için çok kıymetli onlara saygıda kusur etmemeliyiz..

Nisanur Keskin
3/1



CANIM ANNEM

Annelerin en güzeli!
Mutluluk akar gözünden.
Her zaman mutlu benim güzel annem.
Sensin benim pamuk yanaklım.

Bal peteğim, meleğim
Her zaman mutlu, sevgi dolu kucağı
Sevgiyle bakar bizlere
Okuldan gelince tüm sevgisiyle sarılır.

Her hayatın sevgi dolu olsun.
Sevginle sev, öp bizi anne!
Gülüşün sarsın evi, çiçek açsın her yer.
Sen bizim mutluluk kaynağımızsın, benim güzel ANNEM!!!

Eymen Yıldız
3/1



ANNEMİN GÜLÜŞÜ

Sabah odama annem geldi. Perdeyi yavaşça çekti odama giren güneş ışıkları ile uyandım. Annemi gözlerimi açıp görmek bana huzur veriyordu.

Saatlerce yatağımda uzanıp annemi izleyebilirdim. Yatağımdan kalkıp anneme sarıldım, annem günaydın oğlum dedi.

Kahvaltının hazır olduğunu ve beni beklediklerini söyledi.

Hemen elimi yüzümü yıkayıp mutfağa gittim.

Eve yayılan taze ekmek kokusu ve annemin gülüşü o sabah beni çok rahatlatmıştı.

Kahvaltımızı yaparken babam dışarı çıkalım mı? diye sordu.

Annem gülümseyerek olur dedi.

Hazırlanıp hep birlikte deniz kıyısına gittik. Annem ve babamın ellerinden tutup saatlerce dolaştım. Gülüşlerimiz sohbetimiz o gün tüm çevremizi sarmış gibiydi.

O an anladım ki annem mutlu ise bizde mutluyduk. Annem gülünce bizde gülerdik sonra fark ettim ki annem eve doğan güneşti. Annem sıcak ekmek kokusuydu. Annem gülüşümdeki huzurdu. Anneler keşke sonsuz olsa. Gülüşünü hiç eksik etme anne seni çok seviyoruz...



Eymen Yıldız
3/1

DÖRT MEVSİM

Hepsi birbirinden değerli,
Hepsi birbirinden güzel,
Dört mevsim vardır,
İlkbahar, yaz, sonbahar, kış.



İlkbaharda çiçekler açar,
Kelebekler cıvıldar,
Kendimi sanki
Peri masalında gibi hissederim.

Şapkanı hazırla,
Sıcak bir yolculuğa çıkacağız,
Yazın güneş tepende,
Gölgen dibinde dolaşır durur.

Sonbaharda kendini,
Filmlerde gibi hissadersin.
Yapraklar önce sararır,
Sonra da dökülür.

Kışın sokakların üstünü karla,
Beyaz bir battaniye gibi kaplanır.
Atkını, bereni hazırla,
Kardan adam yapacağız yakında.



Zeynep Duru Çetinkaya 4/B



KÜÇÜK BİR AVOKADO

Merhaba ben Avokado; evimde babam, annem ve ağabeyim ile yaşıyorum. 8 yaşındayım 2.sınıfa gidiyorum arkadaşlarımla çok eğleniyoruz. Size güzel birkaç günümü anlatmak istiyorum.

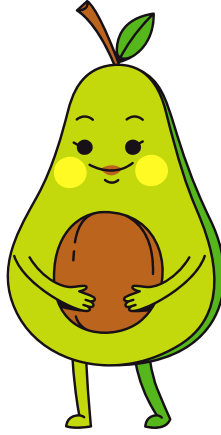
Günlerden Perşembe, Uyandım üstümü giyindim kahvaltımı yapıp okula gittim, okulda resim çizip ders yaptık, teneffüste arkadaşlarımla oynadım. Okul bahçesi çok büyüktü ama bizim gizli bir köşemiz vardı, biz 3 arkadaş her zaman birlikte oynardık. Okul çıkışı yürüyerek eve giderdik. Eve gelince ödevimi yaptım biraz sonra annem hediye paketi ile birlikte odama girdi hediye paketini masaya bıraktı çok heyecanlanmıştım acaba hediye neydi, belki avokadolu bir yastıktı! Belki de çok istediğim fanusun içinde dev bir köpekbalığydı! Çünkü balıkları çok severim, dayanamayıp hemen paketi açtım çok şaşırmıştım yeni boya kalemleri, hemen koşup anneme sarıldım yeni kalemlerimle resim yaptıktan sonra, salonda film izledik filmin konusu denizde yaşayan canlılardı işte bu yüzden köpekbalıklarına ilgim çoktu, bunun düşüncesi ile hemen yattım.

Ertesi gün yeni boya kalemlerimi okula götürdüm. En yakın arkadaşlarım Havuç ve Kivi ile beraber resim çizdik, çizdiğimiz resimleri öğretmenimiz Patates'e gösterdik, öğretmenimiz bizi takdir etti. Resimleri okul panosuna astı.

Kızlarla Cumartesi günü pijama partisi yapmak için sözleştik. Okuldan beni ağabeyim aldı ve bana sürpriz yapıp sinemaya götürdü filmi çok beğendik abi kardeş günü yaptık gezdik, yemek yedik eve dönüşümüzde çok güzel bir kütüphaneye girdik yeni kitaplar aldık.

Ağabeyimle vakit geçirmek çok güzeldi. Eve döndüğümüzde saat çok geç olmuştu hemen uyuduk. Cumartesi günü kızlar bize geldi ve pijama partisi başladı beraber dans ettik, film izledik, yemek yedik, oyun oynadık, resim çizdik ve bilgisayar oyunları oynadık. Çok eğlendik, parti bitince birbirimize masal anlattık ve uykuya daldık. Pazar günü beraber kahvaltı yapıp oyun oynadık video çektik, beraber parka gittik. Park dönüşü herkes evlerine dağıldı. Eve dönünce yaşadıklarımı günlüğüme yazdım işte güzel haftasonum böyle geçti...

Ela Dilbaz
4/B



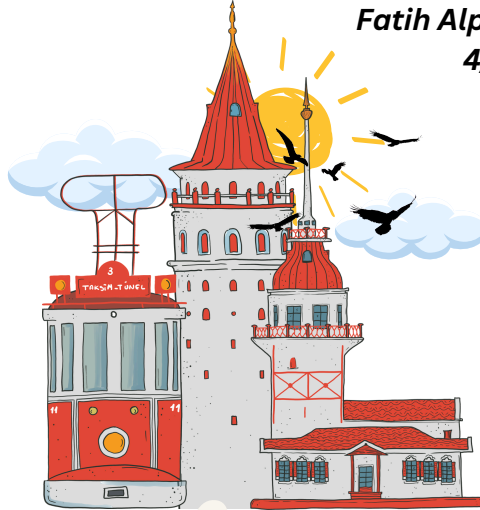
GÜZEL İSTANBUL

Ne güzel İstanbul,
Fethedildin 1453'te .
Oldu Ayasofya cami,
Gez gez bitmez,
Tarih kokan İstanbul.

Hanların, hamamların,
Camilerin, köprülerin,
Her şeyinle güzelsin,
Tarih kokan İstanbul.

Ormanların, bahçelerin,
Ağaçların, çiçeklerin,
Doğanla güzelsin,
Doğa dostu İstanbul.
Herkesin kalbindesin.

Fatih Alparslan İrk
4/D

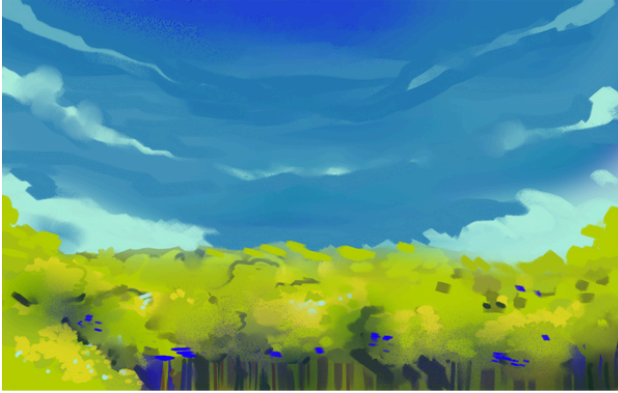


TEMİZ ÇEVRE

Temiz bir çevre,
Pırıl pırıl bir Dünya,
Kesilmemiş ağaçlar,
Güzel ormanlar.

Hepsi çok değerli,
Çevremizde çiçekler,
Şenlensin kokusuyla Dünya,
Mutlu olsun insanlar.

Ece Saadet Bakır
4/D



AİLE

Aile dağılmaz,
Bir bütündür ayrılmaz.
Küçük bir sevgi yumağı,
Şefkattir kaynağı.

Anne, baba,
Abi ve abla.
Kardeşi unutma,
Bağlandık sevgi bağıyla.

Ela Gülsüm Aslan
4/D



NEYDİ VATAN?

Bir karış toprak parçası mı?
Al kanlarla bezeli bayrağımız mı?
Yitip giden onca atamız.
İlelebet sürecek bu aşkımız.

Feda olsun her bir nefesimiz,
Yolunda solup giden gençliğimiz,
Nasip olsun bize de şehitliğimiz.
İlelebet sürecek bu hürriyetimiz.

Öykü Hira Çolakoğlu
4/D



OKULUMUZ

Bilgi yuvasıdır orası,
Kitaplarla doludur.
Binlerce bilgi öğrenirsin,
Bu güzel okullarda!

İyiyim iyi arkadaşlar,
Güler yüzlü öğretmenler,
Derler işlenir,
Bu güzel okullarda!

Irmak Öngür
4/D



OKULUMUZ

Okulumuz bilgi yuvası
Öğreniriz orda her şeyi
Etkinlikler yaparız her zaman
Okulumuz neşe bilgi yuvası.

Okuduk öğrendik
Bütün dersleri orda
Çok sevdik okulu
Arkadaş bulduk orda
Sevinç ve mutlulukla.

Elif Mina Kayıhan
4/D



MELODİ ve BENİM HİKAYEM

Küçüklüğümde beri piyano çalmak istiyordum. Ancak hiç piyanom olmadığı için piyano çalamıyordum. Ta ki o zamana kadar...

Bir gün otururken kapı çaldı. Ben "Kim o?" dedim. Dışarıdan bir ses "Benim baban" dedi. Ancak babam bu kadar erken gelmiyordu. Kapıyı açtım ve donakaldım. Çünkü karşımda koskoca piyano vardı. PİANO! Piyano bana bakıyordu "Eee beni içeri almayacak mısın?" dedi. Bende onu eve aldım. Piyano bana "Benim ismim Melodi seninki ne?" dedi. Ben "A-Ay-Aysima." diyebildim. Onunla çok iyi arkadaş olduk. Şarkılar yazdık ünlü olduk. Her şey çok güzeldi. Ancak bir gün Melodi'nin ailesi geldi. Melodi'yi almak istiyorlardı. Melodi ve ben ilk istemesek de Melodi'yi aldılar. Melodi'nin gitmesine çok üzüldüm. Birkaç gün sonra kapı çaldı.

Melodi'dir diye kapıyı hevesle açtım. Ancak karşımdaki Melodi değildi. Karşımdaki komşumuzun kızı Hilal'di. Hilal'e istediğini verdim, kapıyı kapattım. Büyük hayal kırıklığına uğramıştım. Bir hafta sonra yine kapı çaldı. Ben Melodi değildir diye kapıyı açmadım. Ancak kapıyı ısrarla çalıyorlardı. Mecburen kapıyı açtım. Karşımdaki kişi Melodi'ydii! Çok sevindim. Melodi bana "Her hafta yanına geleceğim." dedi. Çok mutlu oldum. Melodi dediği gibi her hafta yanıma geliyordu. Çok eğleniyorduk...



Irmak Öngür
4/D

TEMİZLİKTE ASLAN GİBİ OLMAK

Deniz, mahallesindeki parkta temizlik yaparken, yanına birkaç arkadaşı ve okuldan öğretmeni de gelmişti.

Arkadaşlarıyla birlikte çöpleri topluyor, parkı temizliyorlardı. Deniz'in öğretmeni, temizlik yaparken onlara şöyle seslendi:

– "Arkadaşlar, unutmayın, temizlik sadece çöpleri toplamakla değil, çevreye duyarlı olmakla da ilgilidir. Aslan, yattığı yerden belli olur."

Arkadaşları merakla öğretmenlerine sordu:

– "Aslan yattığı yerden nasıl belli olur öğretmenim?"

Öğretmen gülümseyerek cevapladı:

– "Aslanlar, yattıkları yerden iz bırakır. Yani, yaptığımız işler, davranışlarımız bizi tanımlar. Eğer çevreye duyarlı, temizlik konusunda özenli davranıyorsak, insanlar buna bakarak bizi tanır ve değerlendirir."

Deniz ve arkadaşları, öğretmenlerinin sözlerini düşünürken, parkı temizlemeye devam ettiler. Çevrelerine duyarlı olmanın ve temizliğe özen göstermenin önemini bir kez daha kavradılar. Artık her zaman olduğu gibi sadece kendi evlerini değil, çevrelerini de temiz tutmaya özen göstereceklerdi.

Böylece, Deniz ve arkadaşları, sadece parkı temizlemekle kalmamış, aynı zamanda çevreye duyarlı bireyler olmuşlardır.

Deniz, mahallesindeki parkta temizlik yaparken, yanına birkaç arkadaşı ve okuldan öğretmeni de gelmişti.

Arkadaşlarıyla birlikte çöpleri topluyor, parkı temizliyorlardı. Deniz'in öğretmeni, temizlik yaparken onlara şöyle seslendi:

– "Arkadaşlar, unutmayın, temizlik sadece çöpleri toplamakla değil, çevreye duyarlı olmakla da ilgilidir. Aslan, yattığı yerden belli olur."

Arkadaşları merakla öğretmenlerine sordu:

– "Aslan yattığı yerden nasıl belli olur öğretmenim?"

Öğretmen gülümseyerek cevapladı:

– "Aslanlar, yattıkları yerden iz bırakır. Yani, yaptığımız işler, davranışlarımız bizi tanımlar. Eğer çevreye duyarlı, temizlik konusunda özenli davranıyorsak, insanlar buna bakarak bizi tanır ve değerlendirir."

Deniz ve arkadaşları, öğretmenlerinin sözlerini düşünürken, parkı temizlemeye devam ettiler. Çevrelerine duyarlı olmanın ve temizliğe özen göstermenin önemini bir kez daha kavradılar. Artık her zaman olduğu gibi sadece kendi evlerini değil, çevrelerini de temiz tutmaya özen göstereceklerdi.

Böylece, Deniz ve arkadaşları, sadece parkı temizlemekle kalmamış, aynı zamanda çevreye duyarlı bireyler olmuşlardır.



Elif Demir
4/D

DEPREM

Adım deprem,
Ne zaman olacağımı söylemem.
Tedbirini alırsan hemen,
Korkmazsın benden

Rümeysa Alagöz
4/E



**KENTSEL
DÖNÜŞÜM**

DENİZİN ALTINDA MACERA

Bir varmış, bir yokmuş. Harun, İrmak, İdil ve Mustafa adında dört tane arkadaş varmış. Bu dört arkadaş birbirleriyle çok iyi anlaşıyorlarmış. Hep birlikte okula gidip okuldan beraber dönüyorlarmış. Yaz ayında oldukları için okuldan gelirken dondurma yiyorlarmış. Bu durum onları mutlu ediyormuş.

Bir gün okulda Türkçe dersini işlerken “Denizaltı” adında bir metin okumuşlar. Bu metin dört arkadaşın dikkatini çekmiş.

Hepsi şöyle düşünmüş;

İrmak: Keşke bizde denizaltını keşfedebilsek.

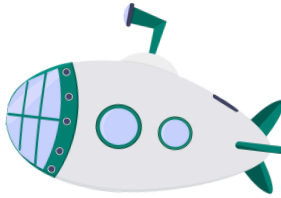
Mustafa: Keşke.

Harun: Keşke...

İdil: Arkadaşlar aklıma bir fikir geldi. Denizaltı nasıldır? Araştıralım mı?

Herkes bu güzel haberi kabul etmiş. Araştırmaya başlamışlar. Aradan uzun yıllar geçmiş. Hepsi büyümüş. Bir araştırma için aynı denizaltında çalışmaya başlamışlar. Denizaltı aracına binip denizin derinliklerine inmişler. Neon balığı, Japon balığı ve bir sürü farklı balıklar görmüşler, incelemişler.

Onlar için unutulmaz bir deneyim olmuş. Yıllar sonra çocuklarına bile anlatabilecekleri macera dolu bir ay geçirmişler. Devamı mı? O’da bir sonraki hikayemde...



Rümeysa Alagöz
4/E

DOĞA SEVGİSİ

Doğayı temiz tutalım.
Yerlere öp atmayalım.
Doğayı koruyalım.
Pırıl pırıl bir dünya bırakalım.

Ağaçlar yanmasın.
Topraklar kurumasın.
Yeşillikler çoğalsın.
Güzel bir orman kalsın.

Hatice Serra Sevgili
4/E



YANGIN

Yangın yakar her yeri.
Hayvanların evlerini.
Ateşi gördüğünde.
Sen de söndür bence.

Hatice Serra Sevgili
4/E



ÖĞRETMENİM

Güler yüzlü öğretmenim,
Benim en güzel sözüm sensin canım öğretmenim
Bana hayatı öğreten sensin öğretmenim
Merhametli vicdanlı öğretmenim

Adaletle düşüncemi yönetenim sensin canım öğretmenim
Benim güzel yüzlü kanatsız meleğim
Okuldaki annecim hakkını nasıl öderim
Biricik örneğim bana neşe verenimsin

Ben anladıkça sevinirsin iyi ki varsın canım öğretmenim
Hayatı her zaman seninle bildim, seninle öğrendim
Yüzüne her bakışta kendimi buldum
Sensin benim canım sensin öğretmenim.

Helen Taşdemir
4/E



OKULUMUZ

Okulumuzda kitaplar
Her kitapta bilgi var
Sıra sıra sınıflar
Her sınıfta çocuk var

Sordu bize iki artı iki kaç diye
Cevap verdik dört diye
Ne mutlu bizlere
Okulumuz var diye

Elif Baktı
4/E



BİRTANECİK ÖĞRETMENİM

Okula gidince
Derse girdiğiniz zaman
Herkes oturmuş bekler
Kapı açılınca bir güneş parıldar.

Kim bilir bu kim?
Tabi ki de canımız
Her şeyimiz bir tanecik öğretmenimiz
Hayatta gördüğümüz kanatları görülmeyen melek öğretmenimiz.

İyi ki varsın
İyi ki bizim öğretmenimiz olmuşsunuz.

Furkan Ergün
4/F



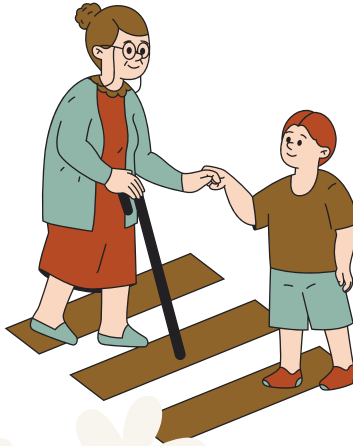
SEVGİ VE SAYGI

Sevgi gösterin herkese,
Büyük küçük demeden.
Saygı gösterin herkese,
Korkmadan, ürkmeden.

Sevgi gösterin herkese,
Anlayışla, iyilikle.
Saygı gösterin herkese,
Yargılamadan, sorgulamadan.

Sevgi gösterin herkese,
Güzel sözle, tatlı dille.
Saygı gösterin herkese,
Sevecenlikle, güzellikle.

Sevgi gösterin herkese,
Mutlulukla, huzurla.
Nazikçe, emekle,
İnanın her zaman kendinize.



Zehra Özgel
4/F

EŞİTLİK VE HOŞGÖRÜ

Evvel zaman içinde kalbur saman içinde Melis isminde bir kız çocuğu yaşarmış. Melis yaşadığı şehrin en güzel ve kaliteli okulunda okuyormuş. Melis, okulda kendini diğer çocuklardan çok üstün ve kimseye ihtiyacı olmadığını düşünüyormuş. Bir gün okuldaki öğretmenler ve öğrenciler toplanıp kendi aralarında plan yaparak Melis'e bir ders vermek istiyorlardı. Yaptıkları plan ile Melis'i uyararak herkesin eşit olduğunu ve birbirlerine ihtiyaç duyabileceklerini anlatacaklardı. Ertesi gün öğrenciler ve öğretmenler toplanarak Melis ile kimse ilgilenmedi, sohbet etmedi ve oyun oynamadı. Melis bu duruma çok üzüldü.

Melis'in hatasını anladığını gören öğretmenler ve öğrenciler ona bunun bir plan olduğunu ona bir ders vererek uyarmak istediklerini söylediler. Melis hatasını anlamıştı ve yaptığı hareketleri tekrarlamayacağına dair söz vermişti. Melis artık kimseden kendini üstün görmüyordu ihtiyacı olan herkese elinden geldiği kadar yardım ediyordu arkadaşları da bu yüzden Melis'i çok seviyordu. Bir sonraki gün bir çocuk yere düştü ve Melis hemen koşup yardım etti bunu gören öğretmenler ve arkadaşları çok sevindi. Bir sonraki ders arasında Melis ayağı takılarak yere düştü bunu gören arkadaşları hemen Melis'in yardımına koştu. Melis çok mutlu olmuştu. Melis o günden sonra yaptığı kötü davranışları bir daha yapmadı.

Melis, öğretmenleri ve arkadaşları ile mutlu mutlu eğitimine devam etti.



Gönül İrmak Aydın

4/F

ALİ'NİN FUTBOL MACERASI

Şimdi sizlere Ali'nin futbol macerasını anlatacağım. Ali 3 yaşındayken futbol oynamaya başlamış. Ali'nin abisi varmış ve arkadaşlarıyla oynarken Ali'yi oyuna almıyorlarmış.

Ali'nin kuzeni Ali'nin bu durumuna üzülmüş ve Ali'ye futbol oynamayı öğretmiş. Ali artık çok iyi top oynuyor ve çok iyi şut çekiyormuş, ve bunu birkaç yıl içinde yapmış.

Ama abisine bundan hiç bahsetmemiş.

Ali abisinin yanına gitmiş, abisi her zamanki gibi arkadaşları ile maç yapıyormuş. Ali abisinden onu da maça almasını istemiş ve abisini sonunda ikna edebilmiş. Abisi

Ali'nin attığı golleri görünce çok şaşırılmış ve Ali'nin sayesinde maçı kazanmışlar. Bundan sonra abisi Ali'yi her maça götürmüştü.

Ali 11 yaşına geldiğinde lisans almış ve çok iyi takımın alt yapısında oynamaya başlamış.

Yiğit Taslı
4/G

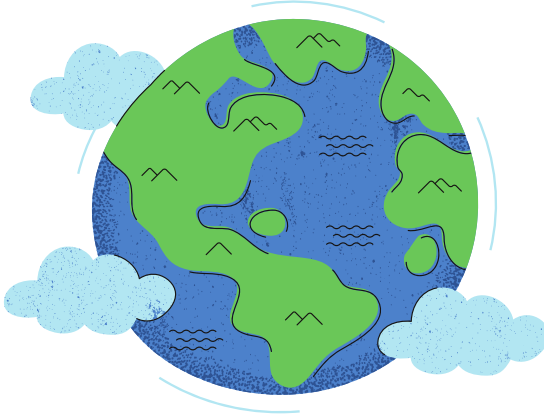


BENİM GÖZÜMDEN DÜNYA

Biz çocuklar geleceğiz,
İnanın bize, dünyayı güzelleştireceğiz.
Savaşların olmadığı, insanların mutlu olduğu
Bir dünya için çabalayacağız.

Bizim gözümüzde dünya yemyeşil,
Çocuklar mutlu, herkes mutlu,
Biz çocukların gözünde,
Dünya huzurlu.

Elif Korkmaz
4/G



BÜYÜME ÇAĞI

Beş yaşındaydım. Çok mutluydum. Çünkü ertesi gün doğum günümdü. Biliyordum ailem bana harçlık verip oyuncak alacaklardı. O zaman oyuncak bebeklere çok takmıştım. En sevdiğim renk pembe ve mordu. Her zaman renkli giyiniyordum. Siyah rengi hiç sevmiyordum. Bana siyah renk korkunç geliyordu. Ayrıca hep hediye almalarını istiyordum. Örneğin arkadaşlarımdaki kalemi beğensem ben de aynısını isterdim. Kendimi peri kızı gibi hissederdim. Yani eskiden hayat çok eğlenceliydi. Şimdi ise hayat çok sıkıcı. Beş yaşındaki hallerimi özlüyorum. Her şeyim değişti. Şimdi çoğu eşyamın siyah renk olmasını istiyorum. Eskideki o ayıcıklarımı, bebeklerimi ve oyuncak evlerimin hepsini attım. Evimde bir tane bile oyuncak yok. Ben eskilerin kıymetini bilememişim. Şimdi ise çok çalışmam lazım. Çünkü iyi bir okulu kazanmayı istiyorum. O yüzden evimde bir sürü kitap var. Size şöyle diyeyim. Kitaplarımların sayısı beş yaşındaki oyuncaklarımların beş katı desem. Biliyor musunuz, sokakta birinci sınıfa giden bir çocuk gördüm. Birinci sınıf çok zor diye bağıırıyordu. Ben de ona karşılık olarak “Keşke sınıfları değişebilsek minik çocuk” dedim. Ama olmuyor işte. Onların bir sürü isteği var. Örneğin oyuncaklar, çikolatalar ve bunların daha fazlası. Ben ise sadece başarılı olmak istiyorum. Yani anlayacağınız büyüyünce çok şey değişti.

Elif Saraç
4/G



KIRMIZI KURBAĞA

Harikalar diyarında yaşayan küçük kız Bella o gün kitabını ve annesinin yaptığı nefis kurabiyeleri de yanına alarak göl kenarına gitti. Bella uzun bir süre oturdu kurabiye yedi, kitap okudu tam kalkıp gidecekken birden “merhaba” diye bir ses duydu. Bella irkildi, şaşkın bir şekilde etrafına baktı, hiç kimseler yoktu. Aynı ses tekrar “merhaba buradayım” dedi. Bella tedirgin oldu sesin geldiği yöne doğru döndü, göldeki Kırmızı Kurbağa’yı görünce şaşkınlıktan dili tutuldu sanki, hiçbir şey söyleyemedi. Üstelik kurbağa konuşuyordu! Bella, bir süre kurbağaya şaşkın, şaşkın baktıktan sonra:

–Merhaba, dedi.

Kurbağa:

–Lütfen bana yardım et.

Bella:

–Ama sana nasıl yardım edebilirim ki? Üstelik senin rengin neden kırmızı?

Kurbağa:

–Geçen gün gölde tatlı tatlı yüzerken, kocaman yeşil bir yaprağın üstünde dinleneyim derken uyuya kaldım. Yaprak karanlık ormanların gölüne doğru sürükledi beni, gözümü açtığımda ormanın kötü cadısı karşımdaydı, çok korktum. Cadı onun ormanına girdiğim için çok sinirlendi ve rengimi kırmızıya çeviren bir büyü yaptı. Üstelik bu büyüü sadece beni duyabilen biri boza bilir, bu yüzden göl kenarına gelen herkese sesleniyorum ama sesimi sadece sen duydun.

Bella:

–Nasıl yani! Seni bir tek ben mi duyabiliyorum? dedi.

Kurbağa:

-Evet, bu yüzden bu büyüü sadece sen bozabilirsin. Lütfen bana yardım et, rengim kırmızı diye arkadaşlarım benimle oynamıyor, onlardan farklı olduğumu düşünüyorlar, rengimle dalga geçiyorlar. Bella kurbağanın haline çok üzüldü, kırmızı olmak onun suçu değildi.

Bella:

-Peki sana nasıl yardımcı olabilirim? Büyü nasıl bozulacak?

Kurbağa:

-Büyü bir tek inanarak söylediğin sihirli sözcükler ile bozulacak.

Bella:

-Sihirli sözcük mü?

Kurbağa:

-Evet, bu sözcükler senin hissederek, inanarak dile getireceğin duygularında saklı. Benim rengimi ancak senin duyguların değiştirebilir.

Bella çok şaşırıldı.

-Benim duygularım mı?

Kurbağa:

-Evet senin duyguların, bana baktığında ne düşünüp ne hissediyorsan onu söyle sihir orada.

Bella kurbağaya yaklaştı, sevgiyle gözümün içine baktı. Ve:

-Kırmızı renkli olmak senin suçun değil, sende arkadaşların gibi normal bir kurbağasın ve çok özelsin, ben seni her halinle seviyorum, dedi ve kurbağaya sarıldı.

O an Bella'nın sihirli sözcükleri ile büyü bozulmuştu.

Kurbağa sevinçten ne yapacağını bilemedi, hopladı, zıpladı yapraktan yaprağa atladı.

Bütün bu olanlara şahit olan arkadaşları da yanına geldi, mahcup ve üzgün bir şekilde özür dilediler.

Kurbağa arkadaşlarını affetti. Gerçek sevgi her şeyi düzeltmişti, kurbağa artık eskisi gibi yeşildi, Bella'ya sarıldı ve teşekkür etti, sonra da arkadaşlarıyla birlikte gölde zıplaya, zıplaya uzaklaştılar.

Miray Elif Çalışkan
4/G



GÜNLÜK ÇOBAN MI OLURMUŞ

Ahmet bir çobanmış. Her gün kahvaltısını yapıp koyunları gezdirmiş. Her günü böyleymiş.

Sonra bir gün bir yabancı gelip ona:

-Benimle çalış, her gün birine yardım et! diye bağırmış.

Sonra fısıldamış, "Günlük çoban ol."

Karşılığında Ahmet de bağırmış: Günlük çoban mı olurmuş!

Adam "Haklısın!" diye bağırarak kaçmış.

Ahmet de eve dönmüş ve günlerini her zamanki gibi geçirmeye devam etmiş.

Mustafa Kemal Kürtür

4/G



YENİ KÖPEĞİM LATTE

Merhaba ben Alya. Biz bugün köpek almaya gittik. Bizim zaten Sofi bir köpeğimiz ve Mia adında bir kedimiz vardı. Benim hayalim ise yavru bir köpeğimin olmasıydı. Artık bu hayalim gerçek oldu. Yeni köpeğimin adı ise LATTE. Şu anda birbirlerine alışamadıklarından Sofi ile pek anlaşamıyorlar ama bir süre sonra iyi birer arkadaş olacaklarına inanıyorum. Sofi aslında onun teyzesi, niye böyle davrandığını anlayamıyorum. LATTE, Sofi ile arkadaş olmak istiyor, ama Sofi istemiyor. Bunun için çok üzülüyorum. LATTE'nin dişleri yeni çıkmaya başladı bu nedenle önüne ne gelirse ısırmaaya çalışıyor, hatta arada beni bile ısırıyor. Bu durum canımı yakıyor, geceleri ise ara sıra horluyor. Bundan da çok rahatsız oluyorum ama yine de onu çok seviyorum. Bugün LATTE ile ders çalıştık. Onu masamın üzerine aldım, ben ders çalıştım, o da uslu uslu yattı. Çok akıllı bir köpek, biz birbirimize şimdiden çok ısındık.

Alya Karakiprik
4/G



KIŞ HİKAYESİ

Asya ve Ecrin adında iki kız kardeş varmış. Asya ve Ecrinin en sevdiği mevsim kışmış. Kendi aralarında şöyle bir konuşma geçmiş;

Asya: Ecrin ne zaman kar yağacak acaba çok merak ediyorum.

Ecrin: Bilmiyorum ama yakın bir zamanda yağabileceğini düşünüyorum.

Aradan bir ay geçmiş ve kar yağmış. Karın yağdığı gün Asya'nın doğum günüymüş. Ecrin ve ailesi Asya'ya bir sürpriz yapmışlar. Sürprizleri ise evde bir parti düzenlemekmiş. Yakındaki bir bakkaldan kar spreyi almışlar ve doğum gününde evi karla kaplamışlar. Asya bu duruma çok sevinmiş, perdeyi açtıklarında ise her yerde kar varmış. Asya ve Ecrin montlarını giyip, eldivenlerini ve berelerini de takıp dışarı çıkmışlar. Evleri dağlık alandaymış. Yokuş olduğu için, kızak ile yokuştan kaymışlar. Çok gürültü yaptıkları için onlara doğru gelen çığı görmemiş ve duymamışlar. Maalesef çığ üzerlerine doğru gelmiş. Asya ve Ecrin çığın altında kalmışlar. Aileleri hemen AFAD ekibini aramış. AFAD ekibi 10 dakika içerisinde gelmiş ve kızları kurtarmışlar. Fakat kızların durumu kötüymüş. Kızları hastaneye götürmüşler Ecrin'in durumu Asya'nın durumuna göre biraz daha iyiymiş. Ecrin hastanede üç gün, Asya ise bir hafta kalmış. Bir haftanın sonunda Asya da iyileşip hastaneden çıkmış.

Daha sonra Asya ve Ecrin, AFAD ekiplerine onları kurtardıkları için teşekkürle gitmişler. Bu sırada AFAD ekipleri küçük kızlara, karla kaplı yüksek tepelerde gürültü ya da ani sesler çıkarmamaları konusunda bilgi vermişler. Bu konuda Asya ve Ecrin daha dikkatli olacaklarına dair söz vermişler.

Nehir İşıyan
4/G



KRAL WONKA ve DEDEKTİF REPTİR

Kral Wonka yine bir gün masallar ülkesini yönetirken veziri kralda bir eksiklik fark etti. Kralın her gün taktığı kolye takılı değildi. Krala dönüp “Efendim kolyeniz boynunuzda değil.” dedi vezir.

Kral Wonka “Hayır boynumda” dedi, sonra eğilip baktığında gerçekten kolyesi boynunda takılı değildi. Kral Wonka bunun üzerine muhafızlarından birini Dedektif Reptir’i çağırmak üzere gönderdi. Daha sonra Dedektif Reptir’i aradı, “Seni alması için muhafızı gönderdim. Ortada sana danışacağım bir gizem var, hemen gelmelisin.” dedi ve telefonu kapattı.

Kral halkını selamlamaya karar vermişti ki aklına kolyesi olmadığı geldi. Kolyesiz halkının yanına çıkamazdı bu yüzden bahçede dolandı. Saat geç olduğunda yatağına gitti. Kral Wonka uyumuştur. Veziri kral her uyduğunda muhafızları çalıştırır ki yanına dinç kalsınlar. Bundan yaklaşık bir saat sonra herkes uyduğunda saray sanki bir karanlığın içinde kalmıştı.

Kral Wonka her zaman olduğu gibi sabah 7:30’da uyandı ve Dedektif Reptir’in saraya geldiğini öğrendi.. Kral onu gelir gelmez odasına götürdü ve her şeyi anlatmak için sabırsızlanıyordu.

Dedektif Reptir ilk olarak kraldan gizemli bulduğu şeyi anlatmasını istedi. Kral Wonka kolyesinin yok olduğunu ve dün akşamki baloda birinin almış olabileceğini düşündüğünü söyledi. Bunun üzerine Dedektif Reptir ilk olarak balo salonuna bakmalarını söyledi. Hemen yola çıktılar. Balo salonuna vardıklarında oradaki garsonun yanına gittiler ve Dedektif Reptir garsona: “Dün akşam krala veziri dışında aşırı yaklaşan biri oldu mu?” diye sordu.

Garson “Evet gördüm.” dedi. Dedektif Reptır “Öyle mi? Peki o kişiyi tanıyor musun ve en önemlisi emin misin?” diye sordu. “Evet eminim Kral Wonka’ya yaklaştı ve sonra yere bir şey düştü. Yerden aldığı şeyi cebine koyduğunu gördüm ve evet onu tanıyorum. Arkadaşım Şeroks, hikayeler mahallesinde bir kalesi var. Onu orada bulabilirsiniz.” dedi. Bunun üzerine Dedektif Reptır sonraki durağı kaleye doğru yola çıktı. Oraya varınca Kolayca Şeroks’u buldu ve kolyeyi vermesini söyledi. Şeroks “Ben kolyeyi kuyumcu Murat’a verdim.” dedi. “Pekala Şeroks, kuyumcu Murat’ı nerede buluruz?. “Mevsim sokağındaki kuyumcuda bulursunuz.” dedi Şeroks. Sonraki durak kuyumcuydu ve yola koyulduk. Kral Wonka “İnşallah kolyeyi buluruz, yoksa nasıl insanların yüzüne bakarım?” dedi. Sonunda vardık, Murat’ı bulduk. Murat’a “Kolyeyi senin aldığını biliyoruz, geri ver.” dedik. Murat çok özür dileyerek kolyeyi geri verdi. Kral Wonka dedektife dönüp “Teşekkürler Reptır.” dedi ve tebrik etti. Bu sayede Dedektif Reptır bir gizemi daha çözdü.

Eslem Nisa Sevencan
4/G



KÜÇÜK KUM TANESİ

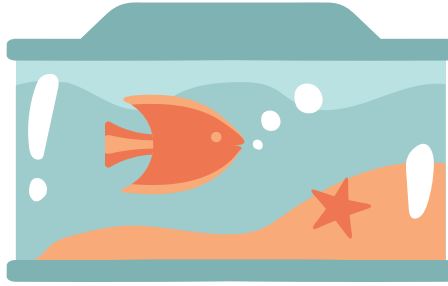
Ceren ailesi ile birlikte gittiği yaz tatilde kumsaldan bir avuç kum aldı. Bu kumu eve dönerken yanında getirdi. Amacı evdeki akvaryuma bu kumu boşaltmaktı. Ceren'in eve geldiğinde ilk işi kumsaldan getirdiği bir avuç kumu akvaryuma boşaltmak oldu. Akvaryumda bulunan küçük kum tanesi yeni gelen kum tanelerini görünce çok şaşırıldı. Dışarıda başka bir hayat olduğunu bilmiyordu. Onun küçük dünyasında içinde bulunduğu akvaryum ve akvaryumda bulunan turuncu ve pembe renkteki balıklar vardı.

Kumsaldan gelen kum taneleri akvaryumdaki küçük kum tanesine uçsuz bucaksız mavi bir denizin olduğunu, burada çeşit çeşit balıklar ve başkaca canlılar bulunduğunu anlattılar. Küçük kum tanesi deniz suyunun tuzlu olduğunu öğrendiğinde çok şaşırıldı. Çünkü akvaryumun suyu tatlıydı.

Küçük kum tanesi hemen hayal kurmaya başladı. Acaba deniz nasıl bir şeydi? İçerisindeki balıklar küçük müydü? Peki ya diğer canlılar nasıldı? Denizdeki tüm canlılar birbiri ile anlaşabiliyor muydu? Bunları tek tek gözünde canlandırmaya çalıştı. Kumsaldan gelen kum tanelerinin anlattıklarını iyice merak etmişti. Küçük kum tanesi hep bu akvaryumun içerisindeydi. Başka yerler görmemişti. Başka balıklar tanımiyordu. Bir tek akvaryumda yer alan pembe ve turuncu balıklar ile arkadaşlık yapıyordu. Onların da tek derdi yemek yemektir. Akvaryumdaki balıklar arada yemek için kavga ediyorlardı. Yemek yemedikleri zaman ise genelde uyuyorlardı. Bu nedenle, küçük kum tanesi denizde bir kum tanesi olmanın nasıl bir his olduğunu çok merak ediyordu. Ama biliyordu ki o hep bu akvaryumda kalacaktı. Birden Ceren akvaryuma doğru geldi.

Akvaryumdan bir avuç kum aldı. Ceren'in aldığı bu bir avuç kumda küçük kum tanesi de yer alıyordu. Küçük kum tanesinin içini bir sevinç kapladı. Acaba denize mi gideceklerdi? Ama sonra hayal kırıklığına uğradı. Çünkü Ceren sadece akvaryumu temizleyecekti. Küçük kum tanesi gerçek hayatının bu akvaryum olduğunu anladı ve bu akvaryuma alışmaya karar verdi.

Buğçe Mira Akdiş
4/G



OKUL GEZİMİZ

Öğretmenim ilk sınıfa girdiğinde “Size bir şey açıklayacağım, hafta sonu hazırlanıp sınıfta kampa gidiyoruz” dedi, hepimiz çok heyecanlandık çünkü ilk defa kampa gidecektik.

O gün geldi, arkadaşlarımız ile okulun bahçesinde buluştuk. Otobüse bindik, yolculuk çok eğlenceliydi, müzikler dinleyerek kamp yerine vardık. Öğretmenimiz herkese görevler verdi. Ben ve iki arkadaşım ateş yakacaktık. Bazı arkadaşlarımız da çadır kurmaya yardım edecekti. Çok heyecanlıydım, çok eğlenceliydi bir şeylerle uğraşmak. Öğretmenimizin yardımıyla ateşi yaktık. Hepimiz etrafına toplandık şarkılar söyledik çok eğlendik. Hayatımın en güzel hafta sonuydu, bu kamp bana ve arkadaşlarıma çok güzel bir anı olarak kaldı.

Rüzgar Arslan
4/G



PEMBE ŐİR

Elbisem, oyuncağım, Őekerim
Hep pembe olsun isterim;
Pembe rengi çok severim,
O da beni sever bilirim.

Elimde olsa koca bir fırça
Pembe olurdu bulutlar,
Gökten yağardı umutlar,
Gölümserdi ocuklar.

Boyardım pembeye evleri,
Mutlu ederdim herkesi,
Bütün insanlarla paylaŐırdım;
Pembenin neşesini.

Gölfem Uruş
4/G



MERT'İN TEKNOLOJİ BAĞIMLILIĞI

Bir köyde Mert adında minik bir çocuk yaşarmış. Sürekli telefon ve tablette oyunlar oynarmış ve videolar izlermiş. Annesi ona “telefonu bırak” dediğinde tableti, “tableti bırak” dediğinde ise televizyonu açarmış. Annesi bu durumdan usandığı için ona hiç müdahale etmemiş ve Mert saatlerce telefonda oyun oynamış. Mert artık ödev yapmıyor, bahçeye çıkıp oyun oynamıyor, sadece telefonla oynuyormuş.

Bir gün annesi Mert'in öğretmeninden Mert ile ilgili pek iyi haberler almamış. Annesi bu konuşmadan sonra Mert'in hayatından telefon ve tableti çıkarmak gerektiğini düşünmüş. Bunu tek başına nasıl yapacağını bilmediği için Mert'i doktora götürmeye karar vermiş. Ama artık çok geçmiş. Mert hiçbir şey anlamıyor, boş boş bakıyormuş. Annesi onu doktora götürüp olanları anlatınca doktor da şaşakalmış. Ve demiş ki;

- Mertciğim, senin uzunca bir süre teknolojiden uzak durman lazım. Böyle gidersen bu durum senin hayatında çok kötü sonuçlar doğabilir.

Mert doktorun dediklerini yapmış ve artık daha başarılı bir çocuk olmuş. Öğretmeni ona karşı daha sevgili davranmış. Mert de sadece telefonda araştırma ödevlerini yapmış.

Sarp Ali Eren
4/G



ŞEKER DÜNYASI

Bir gün Yaprak rüyasında ŞEKER DÜNYASI'nda olduğunu görmüş. Rüyasında şeker dünyasında dolaşıyormuş. Bir sürü şeker yiyormuş. Yanına bir şeker gelmiş, Yaprak'a burayı gezdirmek istediğini söylemiş. Yaprak hemen kabul etmiş. Pamuk şekerlerin üstünden yürüyorlarmış. İlk olarak gezmeye dondurmanın evinden başlamışlar. Yaprak dondurmanın evini çok beğenmiş. Dondurmayla tanışmış. Dondurma çok samimi birisiymiş. Yaprak'a da çok samimi davranmış. Dondurmanın yanından hızla ayrılmışlar. Şekerden yapılmış bir arabaya binip, lolipopun evine gitmişler. Lolipopun evi mis gibi kokuyormuş. Lolipop oranın kralıymış. Şekerler orada üretildiği için çok güzel kokuyormuş. Lolipop meşgul olduğu için sadece tanışmışlar. Lolipop Yaprak'ı çok sevmiş ama meşgulumuş. Şeker aracına binip Donatın evine gitmişler. Donatın evi kendisi gibi süslüymüş. Donat Yaprak'ı görünce heyecanlanmış. Evini gezdirmiş. Donat çok tatlı birisiymiş. Yaprak'ı çok sevmiş. Biraz sohbet ettikten sonra ayrılmışlar. Sıra sonuncu yerdeymiş. Yani Yaprak'ı gezdiren şekerin evindeymiş. Şekerin evine bu sefer şeker kaydırağından kayarak inmişler. Şekerin evine o şekilde girmişler. Şekerin evi küçükmüş ama yine de çok güzel kokuyormuş. Artık gezinin sonuna gelmişler. Şeker ona bir dahaki gezide görüşürüz demiş ve artık Yaprak'ın kalkma vakti gelmiş.



Elif Bade Koç
4/G

PROJE ÖDEVİ

Öğretmen cuma gününün son dersine hafta sonu ödevlerini söylemek için sınıfa girdi. Öğretmen hafta sonu ödevini anlatmaya başladı. Öğretmen: “Bu hafta sizlerden bir hayvanın faydalarını ve zararlarını yazıp bana getirmenizi istiyorum” dedi. Öğretmen bu cümleyi söyledikten sonra sınıftaki herkes hayvan isimleri söylüyordu. Aslan, kaplan, ayı, hatta arı diyenler bile vardı.

Bu hayvanlardan sonra benim aklıma sivrisinek geldi. Herkes bir hayvan belirlemişti. Sonunda okul zili çalmıştı.

Eve gittiğimde bilgisayarın önüne geçip sivrisineğin faydalarını ve zararlarını araştırmaya başladım.

Yaptığım araştırma sonucunda şu bilgilere ulaştım: Sivrisineklerin yaklaşık olarak 3500 türü varmış. Kulağınızın dibinde vızıltılar çıkaran ve sinir bozucu kaşıntılara sebep olan sivrisineklerin yararlarını hiç düşündünüz mü?

Düşünmeydiyseniz, hadi gelin sizlere anlatayım.

Besin zincirinin önemli bir parçasılanmış, sivrisinekler su ekosistemi için de çok önemliymiş, yok olurlarsa kuşlar küçük yavrularını besleyemez ve bu yüzden besin zinciri koparmış.

Yazdığım paragrafı öğretmenime okuyunca arkadaşlarımdan alkış, öğretmenimden de aferin damgası aldıktan sonra gururla sırama oturdum.



Berra Güney

4/G

PİYANO ÇALAN ÇOCUK

Mi- La- Si- Do- La

Olmadı tekrar baştan başlayacağım. Mi- La- Si –Do- La. Ya neden olmuyor , sinir oluyorum böyle olunca . Neden piyano çalamıyorum ki...

Evet bu benim . Eskiden piyano çalamıyordum. Ama şimdi bir müzisyen olacağıma inanıyorum. Önceden notaları çalamıyordum, şimdi şarkılar çalıyorum. Bunlara örnek verirsek; Ezel, Kum gibi ve doğum günü şarkısı. Bu şarkıları çok iyi çalıyorum. Ama daha çok şarkı öğreneceğim. Annem ve babam benim iyi bir müzisyen olacağıma inanıyorlar. Bunu ben de çok istiyorum. Şimdiye kadar evimde bir piyanomun olmasını hayal ederdim, artık o da var. Evimizde 4 tane müzik aletimiz var. Hepsinden birkaç şarkı çalabiliyorum.

Sizin de gördüğünüz gibi arkadaşlar, ben eskiden bir nota bile çalamazken, şimdi şarkılar çalıyorum. Kendime inanıp notalarla savaştım. Şimdi müzisyen olma yolunda ilerliyorum. İstedikten sonra her şey başarılabilir, yeter ki kendinize inanın.

Ömer Hamza Yıldızlı
4/G



TEKNOLOJİNİN OKUL HAYATINDAKİ BAŞARIMIZI ETKİLEMESİ

Bizim sınıfta Ayşe diye uzun boylu, kilolu ve kıvrıkcık saçlı bir kız var. Ben bazen Ayşe'nin evine gidiyorum, ama Ayşe benimle oynamak yerine ya telefonla ya da tabletiyle oynuyor. Bazen de babası akşam eve gelince play station oynuyorlar. Hatta aralarında şöyle bir diyalog geçtiğine şahit olmuştum:

- Kızım sadece 5-10 dakika oynayalım, tamam mı?
- Hayır baba, 1 saat oynayalım.

Ayşe'nin annesi, babası, ben, sınıf arkadaşlarım ve öğretmenim bu durumdan çok rahatsızdık. 1. dönem çoktan bitmişti. Herkes karnesini almıştı. Ben takdir belgesi almıştım. Ayşe ise zar zor teşekkür belgesi almıştı. Bu durumdan rahatsız olduğum için:

- Ayşe bence sen teknolojiye bakmaktan ziyade derslerine çalışmalısın.

Ayşe:

- Tamam Mercan söz, ben dersimi aldım, bundan sonra teknoloji ile çok zaman geçirmeyip, derslerime çalışacağım.

2. dönemin sonuydu Ayşe sevinçle yanıma geldi:

- Mercan çok mutluyum, ben de takdir aldım.
- Evet, görüyorum Ayşe, seni tebrik ediyorum. Hem baksana artık teknoloji ile eskisi gibi çok zaman geçirmeyince ve derslerine iyi çalışınca takdir almışsın. Hatanı anlamış olmana çok sevindim arkadaşım.



Mercan Kadaifçiler
4/G

ZORBA

Merhaba arkadaşlar benim adım Fatih 12 yaşındayım, ortaokula gidiyorum. Annem ben küçükken ölmüş o yüzden bebeklik zamanlarımda çok zor zamanlar yaşamışız, neyse şimdi size okulda yaşadığım bir zorbalık olayını anlatacağım. Bir sabah okula geldiğimde sınıfa çıkıp eşyalarımı bıraktım sonra arkadaşlarımla beraber hangi oyunu oynayalım diye düşünmeye başladık, ebelemece oynamaya karar verdik. Oyuna başladığımızda Yasin ebe seçilmişti. Yasin'in ilk ebelediği kişi Furkan'dı, sonra Furkan beni ebeledi, ben tam Samet'i ebelemekteydim ki birden sekizinci sınıf öğrencisi yanıma gelip bana bir tane yumruk attı, yediğim yumrukla birlikte ben de yere düştüm. Nöbetçi öğretmen hemen yanıma gelip "Sana kim vurdu?" diye sordu. Ben de sekizinci sınıfa giden bir çocuğu gösterdim. Nöbetçi öğretmen ona kızıp, derhal sınıfa çıkmasını söyledi. Yukarı çıkarken bana dönüp "Çıkışta görüşeceğiz" dedi, bende biraz korktum. Bu durumu öğretmenime anlattım. Öğretmenim o çocuğun bana bir şey yapamayacağını söyledi. Öğretmenimin bu sözleri içimi rahatlatmıştı. Ben de öğretmenime güvenerek teneffüslere çıkıp, oyun oynamaya devam ettim. Sonraki günlerde öğretmenim o çocuğun okuldan 5 gün uzaklaştırma cezası almış olduğunu söyledi. Yaptığının yanına kalmamış olmasına sevinmiştim. Sizler de benim gibi böyle olaylarla karşı karşıya kalıyor musunuz?

Mehmet Emir Dönmez
4/G



BİR ASSOS HATIRASI

Emre erkenden uyanmıştı, hatta gece hiç uyuyamamıştı. Bu onun ilk yatılı kampı olacaktı. Assos'ta annesi, babası ve kız kardeşiyle beraber kamp yapacaklardı. Çantasını gecedan hazırlamıştı. Çantasına, çadır feneri, el feneri, uyku tulumu, termos, şişme yastık, ilk yardım kiti, ip, böceksavar, karabina ve yağmurluğunu koymuş; ayrıca mat, şişme yatak, küçük bir kamp masası, kamp sandalyeleri ve hamak da hazırlamıştı. Tabi atıştırmalıkları, konserveleri ve suyu da unutmamıştı. Aşağıdan gelen tıkırtılar, heyecanını daha da arttırmıştı. Sonunda herkes uyanmıştı. Annesi Emre'yi aşağı kata çağırdı, hızlıca toplanıp arabaya bindiler. Çanakkale merkez ve Assos arası ortalama iki saat sürüyordu. Bu iki saat Emre için iki gün gibi geçmişti. Sonunda Assos'a vardılar. Babası Kerim kamp çadırını kurarken, Emre de kız kardeşi Cemre ile birlikte kamp ateşi yakmak için odun toplamaya gittiler. O sırada annesi Selin de çadır kuran eşine yardım ediyordu. Emre ve Cemre topladıkları odunlarla geri döndüler. Anne ve babaları da çadırı kurmuşlardı. Hep beraber arabadan eşyaları indirip, çadırlarına yerleştirdiler. Sonra da kibritle kamp ateşini yaktılar. Ateş çok güzel görünüyordu. Temiz havadan olsa gerek, kurt gibi acıkmışlardı. Kardeşi ve annesi salata hazırlarken, Emre ve babası da yakındaki göle balık tutmaya gittiler, hatta balık tutma yarışı yaptılar. Yarışı 4-3 babası kazandı ama ikisi de çok eğlenmiş ve sonuçta yedi tane balık yakalamışlardı. Geri döndüklerinde önlerinde şahane bir sofrayı bekliyordu. Cemre ve Selin Hanım yeşil salata yapmışlardı, ayrıca biber, domates ve patates közlemişlerdi.

Sadece balıkların pişmesi kalmıştı. Emre'nin babası hızlıca balıkları pişirdi, bu sırada Emre de ağaçlardan elma ve erik topladı. Mükemmel bir ortamda, şahane bir yemek yediler. Sonra da beraber kuşburnu topladılar ve sıcakık kuşburnu çayı içip, kuş cıvıltıları arasında tatlı tatlı sohbet ettiler. Kamp ateşinin ve çayın etkisi ile ısınmışlardı ve uykuları gelmişti. Erkenden uyuyacaklar ve sabah gün ağarmadan doğa yürüyüşü yapacaklardı. Emre önceki geceden uykusuz olduğu için herkesten önce uyuyakaldı. Cemre ise karanlıktan korktuğu için annesinin yanına uzandı.

Sabah babasının gür sesi ile uyanan Emre, hızla yerinden kalktı. Gayet iyi dinlenmişti. Hava çok serindi. Hemen babasının yeni yaktığı ateşin başına gidip biraz ısındı. Herkes hazır olunca doğa yürüyüşüne çıktılar. Cemre yürümekte zorlanıyordu. O yüzden yavaş ilerliyorlardı. Emre ve babası önden gidiyorlar, Cemre ve annesi geriden geliyorlardı. Emre babası ile sohbet ediyor, ona gördüğü bitkiler ile ilgili sorular soruyordu. Tam yerden buldukları bir kozalak ile ilgili konuşurlarken, Cemre'nin çığılığı ile irkildiler. Geriye baktıklarında Cemre'yi yerde ağlarken gördüler. Cemre düşmüştü ve hareket edemiyordu. Selin Hanım da oldukça telaşlıydı. Babası koşarak gitti ve Cemre'yi kucağına aldı. Cemre bileğini incitmişti. Emre şaşkınlıkla olanları seyrediyordu, donup kalmıştı. Birden annesinin sesi ile kendine geldi. Annesi acele etmesini söylüyordu. Acilen hastaneye gitmeleri gerektiğini tekrarlıyordu. Emre sadece "ama doğa yürüyüşümüz bitmedi ki!" diyebilirdi. Babası Emre'nin yüzüne dik dik bakınca, yanlış bir şey söylediğini hemen anladı.

Cemre acı çekiyordu ve Emre ise ne düşünüyordu? Birden kendine geldi ve hızla Cemre'nin yanına gidip elini tuttu. Gececek kardeşim, merak etme diyerek kardeşini öptü.

Cemre'nin bileğinde kırık vardı. Hastanede alçıya almışlardı. Cemre babasının kucağında odasına geldiğinde, Emre mutsuz bir yüz ifadesiyle kapıda duruyordu. Cemre abisine moral vermek için seslendi: "Alçıma ilk yazıyı sen yazar mısın abiciğim?" dedi. Emre kardeşinin canı acırken bile ona moral vermeye çalıştığını görünce birden kendine geldi. O Cemre'nin abisiydi. Cemre'den daha güçlü olmalıydı, hatta Cemre'ye destek olmalıydı. Hemen masanın üstündeki kalemi alıp, tabi ki canım kardeşim dedi ve ne yazacağını düşündü. Emre'nin aklına kendisinin ve Cemre'nin hiç unutamayacakları bir anı olarak kalacak olan "Bir Assos Hatırası" yazmak geliverdi. Hatta R harfini de ters yazdı. Bu yazı Cemre'nin neşesini de yerine getirmişti, birbirlerine bakıp güldüler. Emre kardeşine sıkıca sarılıp, "Yeter ki sen iyi ol canım kardeşim." diyebilirdi. Cemre de abisine sıkıca sarılıp, "İyi ki varsın canım abiciğim." diyerek gülümsedi.

Ahmet Erdem Harman
4/G



CANIM ÖĞRETMENİM

Seninle tanıştığım ilk gün
O minicik ellerimden tuttun
Bana okumayı yazmayı öğrettin
Canım öğretmenim
Kimi zaman bir arkadaş
Kimi zaman bir baba
Kimi zaman bir abi gibi oldun
Canım öğretmenim
Düştüğümde bir ana gibi koştun
Hep kalbimde taşıyacağım sizi
İyi ki benim öğretmenimsiniz
Canım öğretmenim

Toprak Ali Muslu
4/H





**Bugünün çocukları
Yarının yazarları**



**İSTANBUL
İL MİLLİ EĞİTİM
MÜDÜRLÜĞÜ**



**İSTANBUL - ŞİŞLİ
İLÇE MİLLİ EĞİTİM
MÜDÜRLÜĞÜ**



**GÜLBAĞ SELİM
SIRRI TARCAN
İLKOKULU**